

Ліягона



**Надихаючий
приклад життя і вчення
Лоренцо Сноу, сс. 12, 18**

У пошуках мудрості, с. 20

Навчання і ваша життєва місія, с. 54

Чи зможемо ми колись стати друзями? с. 58



*“У порівнянні
з Богом
людина—
ніщо; і в той
же час для
Бога ми—все.”*

Президент Дітер Ф.
Ухтдорф, другий
радник у Першому
Президентстві, “Ви—
важливі для Нього”,
Ліягона, лист. 2011,
с. 20.



ПОВІДОМЛЕННЯ

- 4** Послання Першого Президента: Голос Господа
Президент Генрі Б. Айрінг
- 7** Послання візитного вчителювання: Місіонерська робота

СТАТТІ

- 12** Мариновані огірки, ріпка і свідчення: надихаючий приклад життя і вчення Лоренцо Сноу
Аарон Л. Вест

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотографія Президента Лоренцо Сноу, знята С. Р. Сайвіджем; люб'язно надана з колекції рідкісних документів Л. Тома Перрі, бібліотека Гарольда Б. Лі, Університет Бригама Янга; обрамлення люб'язно надано бібліотекою Конгресу, Вашингтон, округу Колумбія. Четверта сторінка обкладинки: картина художника Джона Уїлларда Клоусона © IRI. Друга сторінка обкладинки: фотографія Андрія Шумиліна.

- 20** Благоговіння перед Богом —це початок мудрості
Старійшина Ніл Л. Андерсен
Якою б величезною не була сьогодні хвиля інформації, ми відчайдушно потребуємо мудрості.

- 28** Змістовно навчати вдома
Даррен Е. Шмідт

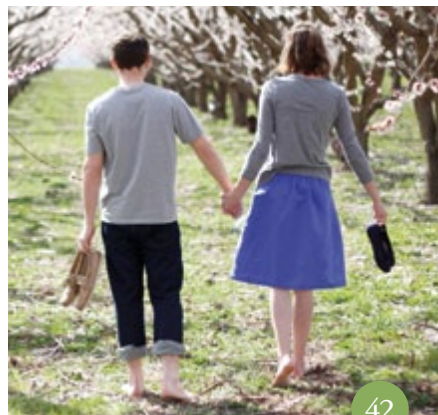
- 32** Молоді жінки і рішення про служіння на місії
Ці молоді дорослі жінки застосували пророчу пораду щодо служіння на місії повного дня.

- 36** Яка місія буде найкращою?
Якими б не були ваші обставини, завжди є можливості, щоб служити на місії у літньому віці.

РУБРИКИ

- 8** Блокнот жовтневої конференції
- 10** Ми говоримо про Христа: Достатньо зцілена
Мішель Рейсс
- 31** Як навчати з брошури Заради зміцнення молоді: Цінність освіти
- 38** Голоси святих останніх днів
- 74** Церковні новини
- 79** Ідеї для домашнього сімейного вечора
- 80** До нових зустрічей: Урок про "п'ять хвилин"
Крістофер Дж. Сміт

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ



42

42 Віра, надія і стосунки

Старійшина Майкл Т. Рінгвуд
Як три складові віри можуть підтримувати вас під час залицання і в прийнятті рішення одружитися.



54

МОЛОДІ

18 Знайомство з Лоренцо Сноу
Кристофер Д. Фосс
Кілька надихаючих історій, які допоможуть більше дізнатися про Президента Сноу.

46 Книга Мормона— діліться нею
Старійшина Хуан А. Аседа
Якщо ділитися з друзями Книгою Мормона, це може привести до чудового навернення.

49 Рядок за рядком: Учення і Завіти 87:8
Цьогорічна тема спільних заходів навчає вас, де стояти, щоб спастися.

50 Тема спільних заходів на 2013 рік
Генеральні президенти Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок
Думки про те, як ви можете стояти на святих місцях.

52 Що засвоїв Аганг завдяки бадмінтону
Адам С. Олсон
Як завдяки надії ми можемо отримати благословення у своєму житті сьогодні.

54 Заради зміцнення молоді: Освіта
Старійшина Крейг А. Кардон

56 Продовжуй займатися
Уїлліс Дженсен
Я ніколи не очікував, що одного дня уроки гри на фортепіано допоможуть мені відчувати Духа.

57 Плакат: Стійте на святих місцях

58 Знайти в Кайлі щось гарне
Карінн Стейсі
Мама сказала, що та задирка в школі просто потребує подруги.

ДІТЯМ



66

59 Особливий свідок: Як мені набути свідчення?
Старійшина Роберт Д. Хейлз

60 План для нашої сім'ї
Мерісса Віддісон
Сестричка Левая народилася передчасно і потребувала молитов і благословень священства.

62 Слідами історії: Два будинки, в яких жив Джозеф Сміт
Джен Пінбороу

64 Історії про Ісуса: Ісус Христос і Перше видіння

65 Наша сторінка

66 Готова читати
Мерілл Бурен
Дружба й доброта допомогли Мері побороти свої страхи.

68 Початкове товариство вдома: Небесний Батько любить мене, і Він має для мене план

70 Для молодших дітей

81 Портрет Пророка: Джозеф Сміт



Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: "Як я можу знайти" Ліягону?

Перше Президентство: Томас С. Монсон, Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекар, Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз, Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон
Консультанти: Шейн М. Боуен, Бредлі Д. Фостер, Крістофель Голден молодший, Ентоні Д. Перкінс

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Ларен Портер Гонт

Помічник з видання: Мелісса Зентено

Редколегія: Сюзен Берретт, Раян Карр, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідман, Хікарі Лофтус, Ліа Мак-Кланган, Майкл Р. Морріс, Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Джулія Вудбері

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендриус, Фей П. Ендрус, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Керрі Лінн С. Геррін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Скотт М. Муй, Бред Тер

Координатор з прав власності: Колліт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Конні Боуторп Брідж, Говард Дж. Браун, Джулі Бурдетт, Брайан В. Джіджі, Кетлін Говард, Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон, Ту Пілчер, Геіл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження: Еван Ларсен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільного центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайті liahona.lds.org; поштою до Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською, китайською (спрощеною), латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено. Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для разового некомерційного церковного або домашнього використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2013 Vol. 16 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Більш докладно в ОН-лайнні Liahona.lds.org



ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Стаття на с. 12 знайомить з цьогорічним курсом навчання для недільних зборів носіїв Мелхиседекового священства та сестер Товариства допомоги. Якщо ви віддаєте перевагу читанню цього посібника в он-лайнні, то можете знайти його на сайті **LDS.org** під заголовком "Resources".

ДЛЯ МОЛОДІ

На с. 50 старійшина Крейг А. Кардон, сімдесятник, навчає, як освіта впливає на нашу життєву місію. Ви можете більше дізнатися про освіту в розділі *Заради зміцнення молоді* на сайті **youth.lds.org**.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті **languages.lds.org**.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Батьківство, 28

Благословення священства, 40, 60

Божественна сутність, 68

Вивчення Писань, 28

Візитне вчителювання, 7

Віра, 42

Доброта, 58, 66

Дружба, 58

Зцілення, 10

Історія Церкви, 12, 18, 62

Ісус Христос, 10

Лихо, 10

Материнство, 10

Місіонерська робота, 7, 32, 36, 38, 40, 41, 46

Молитва, 4, 39, 60

Мудрість, 20

Музика, 56

Навчання, 28

Надія, 42, 52

Одкровення, 32

Освіта, 31, 54, 56

Перше видіння, 39, 62, 64

Свідчення, 39, 46, 59

Свобода волі, 80

Святий Дух, 4

Сім'я, 28, 60

Сміт, Джозеф, 42, 62, 64, 81

Сноу, Лоренцо, 12, 18

Тема спільних заходів, 49, 50

Фінанси, 20

Храми, 65, 70

Шлюб, 42



**Президент
Генрі Б. Айрінг**
Перший
радник у Першому
Президентстві



ГОЛОС ГОСПОДА

Книга Учення і Завіти запрошує всіх людей повсюди почути голос Господа Ісуса Христа (див. УЗ 1:2, 4, 11, 34; 25:16). У ній знаходяться Його послання, застереження і підбадьорюючий заклик, дані в одкровеннях обраним пророкам. У цих одкровеннях ми бачимо, як Бог відповідає на наші молитви віри за допомогою послань, що містять настанови, заспокоєння і застереження.

У наших молитвах ми прагнемо дізнатися, чого Бог чекає від нас, що ми маємо зробити, аби знайти спокій у цьому житті та в майбутньому, в тому, що чекає нас попереду. В Ученні і Завітах є багато відповідей на такі запитання, які ставлять у смиренній молитві як звичайні люди, так і пророки. Книга може бути цінним дороговказом, що навчає нас, як отримувати відповіді на питання стосовно нашого мирського благополуччя й вічного спасіння.

Смирення і віра в Господа Ісуса Христа є ключовими. Олівер Каудері отримав відповідь від Господа стосовно свого бажання допомагати в перекладі Книги Мормона: “Пам’ятай, що без віри ти не можеш нічого зробити; тож проси з вірою. Не стався легковажно до цього; не проси того, про що тобі не слід” (УЗ 8:10).

Неодноразово в Ученні і Завітах Господь вимагає віри і смирення, перш ніж Він надасть допомогу. Одна з причин цього полягає в тому, що Його відповіді можуть надходити в неочікуваний спосіб. Також не завжди легко їх прийняти.

Історія Церкви і досвід наших предків є ілюстрацією цього. У 1855 році мій прадідусь Генрі Айрінг, після того як його навчали відновленій евангелії, гаряче молився, щоб дізнатися, що йому слід робити. Відповіддю став сон.

Уві сні він сидів за столом зі старійшиною Ерастусом Сноу, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і старійшиною на ім’я Уільям Браун. Старійшина Сноу навчав принципам евангелії упродовж, як йому здавалося, години. Потім старійшина Сноу сказав: “У ім’я Ісуса Христа я наказую тобі хреститися, і цей чоловік [старійшина Браун] ... охрестить тебе”¹. Моя сім’я вдячна, що Генрі Айрінг мав віру і смирення бути охрищеним старійшиною Брауном о 7:30 ранку у заводі, що наповнювалася дощовою водою, в Сент-Луїсі, шт. Міссурі, США.

Відповіддю на цю молитву не був голос Господа, який можна було почути. Відповідь прийшла у видінні



Зліва: У цьому щоденнику Генрі Айрінг (фото зліва) записував події, що відбулися після трагічної загибелі старійшини Парлі П. Пратта (фото під зображенням Генрі Айрінга). На сторінці щоденника, що зліва, розповідається про загибель. Під щоденником видання книги Учення і Завіти 1890 року.

під час сну, як колись це сталося з Легієм (див. 1 Нефій 8:2).

Господь нас навчав, що відповіді також можуть надходити через відчуття. В Ученні і Завітах Він навчав Олівера Каудері: “Я скажу тобі у твоєму розумі і твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці” (УЗ 8:2).

І Він заохочував Олівера у такий спосіб: “Хіба Я не приніс мир твоєму розуму щодо цього? Яке більше свідчення ти можеш мати, ніж від Бога?” (УЗ 6:23).

Учення і Завіти, історія Церкви та історія, яку записав Генрі Айрінг під час своєї місії, на яку він вирушив після хрищення, навчили мене, що відповіді можуть надходити не лише у вигляді почуття спокою, але і застереження.

У квітні 1857 року старійшина Парлі П. Пратт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, був на конференції у нинішній Оклахомі, США. Генрі Айрінг записав, що старійшина Пратт “був сповнений тривожних

передчуттів, ... не знаючи, що чекає попереду і не маючи змоги цього уникнути”². Генрі відразу ж після цього написав сумну новину про трагічну смерть Апостола. Старійшина Пратт продовжив подорож, незважаючи на тривожні передчуття, так само, як пророк Джозеф Сміт поїхав до Картеджа.

Я свідчу, що Господь завжди відповідає на смиренну молитву віри. Учення і Завіти та наш особистий досвід навчають нас, як розпізнавати ті відповіді та приймати їх з вірою, чим би вони не були—спрямуванням, підтвердженням істини або застереженням. Я молюся, щоб ми завжди слухали і розпізнавали люблячий голос Господа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (неопублікований рукопис, належить автору).
2. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902”.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

1. Ви можете разом прочитати з цього послання абзац про молитву. Поки ви будете читати, попросить членів сім’ї уважно слухати, як Бог відповідає на молитви. Ви можете свідчити про важливість молитви.

2. У книзі Учення і Завіти є багато відповідей на запитання, які люди ставили в молитві. Що було б, якби відповіді на їхні запитання (одкровення) ніколи не записувалися? Заохочуйте сім’ю навчатися розпізнавати підказки Духа і діяти відповідно. Вони можуть записувати думки і почуття у щоденник.

Дослухатися до підказок

Марія Ісабель Моліна

Якось увечері моя юна двоюрідна сестра втекла з дому, тож я поспішила на її пошуки. Коли я їхала, то молилася, щоб Дух мені допоміг. Знаючи, що Бог відповідь і спрямує мене, я намагалася дослухатися до підказок Духа. Але коли я не змогла нічого почути, то впала у відчай і думала, що Дух нічого мені не підказує.

Хоч я хотіла їхати далі, щоб продовжити пошуки, виникло відчуття, що слід залишатися поблизу дому моєї

кузини. Тож я вирішила проїхатися по тій місцевості ще раз. Коли я зупинилася на перехресті, то побачила силует юної дівчини, яка кудись ішла. Я знайшла свою двоюрідну сестру!

Коли, вийшовши з машини, я бігла до неї, то зрозуміла, що Дух мене скеровував увесь час, допомагаючи відчувати, що я повинна залишатися в тому ж районі. Оскільки я намагалася почути тихий голос, я мало не пропустила спонукань Духа. Потім я зрозуміла, що

часто ми не чуємо голос, але будемо серцем відчувати спонукання.

Я була така вдячна за провід Духа. Дійсно, Він завжди поруч! Як сказано в Писаннях: "Святий Дух буде твоїм постійним супутником" (УЗ 121:46).

Якщо ми гідні скерування Духа і беремо його до уваги, ми можемо бути знаряддям у Божих руках, щоб робити добро багатьом людям. Маючи постійний супровід Духа, ми будемо знати шлях, яким слід іти.

ДІТЯМ

Пригодницьке дослідження молитви

Президент Айрінг навчає, що відповіді на молитви приходять у різний спосіб. Ти можеш мати справжню пригоду, досліджуючи Писання в пошуках деяких з тих способів.

Скористайся картою, щоб розпочати свою навчальну подорож. Знайди на карті кожен уривок з Писань. У порожньому місці напиши кілька слів, аби описати, що в цьому вірші сказано про відповіді на молитви.

Разом з цим ти можеш написати у своєму щоденнику про те, що тобі вдалося дізнатися про відповіді на молитви з власного досвіду.



1 Іван 14:26

2

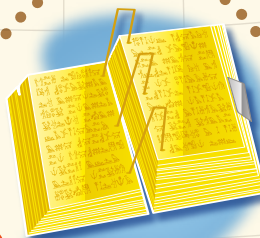
Учення і Завіти 6:22–23

3

Учення і Завіти 8:2

4

Учення і Завіти 9:8–9



X

Приповісті 8:10–11



З молитвою вивчіть поданий матеріал і, якщо це доречно, обговоріть його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя. Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Місіонерська робота

Святих останніх днів послано, щоб “трудитися в [Господньому] винограднику для спасіння душ людських” (УЗ 138:56), що включає і місіонерську роботу. Нас не потрібно офіційно покликати на місію, щоб ділитися євангелією. Нас оточують люди, життя яких може благословити євангелія, і коли ми себе підготуємо, то станемо у пригоді Господу. Візитні вчительки можуть виконувати свої духовні обов'язки і допомагати “здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Коли у 1842 році пророк Джозеф Сміт організував Товариство допомоги, то сказав жінкам, що вони мають не тільки піклуватися про бідних, а й рятувати душі¹. Ця мета досі стоїть перед нами.

“Господь ... ввіряє свідчення про істину тим, хто буде ділитися ним з іншими,—сказав Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві.—Більш того, Господь очікує від членів Його Церкви, що вони будуть “відкривати уста свої в усі часи, проголошуючи [Його] євангелію звуками радості”



(УЗ 28:16). ... Іноді одна фраза свідчення може привести до подій, які навічно змінять чиєсь життя”².

З Писань

Учення і Завіти 1:20–23; 18:15; 123:12

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 459.
2. Дітер Ф. Ухтдорф, “Очікування на дорозі до Дамаску”, *Ліягона*, трав. 2011, сс. 76–77.
3. Див. *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 102.



Віра, сім'я, допомога

З нашої історії

Розповідь Ольги Коварової з колишньої Чехословаччини є прикладом з історії Товариства допомоги, який ілюструє, як член Церкви може виконувати місіонерську роботу. У 1970-ті роки Ольга навчалася в аспірантурі й прагнула глибшого духовного життя. Вона помітила Отакара Войкувку, 75-річного святого останніх днів. “На вигляд йому було сімдесят п'ять років, але серце мав вісімнадцятирічного, і воно було сповнене радості,—розповідала вона.—Це було так незвичайно для Чехословаччини, де в той час панував цинізм”.

Ольга запитала Отакара і його сім'ю, як їм вдається бути такими радісними. Вони познайомили її з іншими членами Церкви і дали Книгу Мормона. Вона із захопленням прочитала її і невдовзі охристілася та була конфірмована. З того часу Ольга мала великий позитивний вплив у світі політичного гніту та релігійних переслідувань. Вона служила президентом Товариства допомоги у своїй маленькій філії й допомагала спасати душі інших людей, ведучи їх до Христа³.

Що я можу зробити?

1. Чи я дію відповідно до спонукань Святого Духа, коли ділюся свідченням із сестрою, яку відвідую?

2. Як я допомагаю сестрам, за якими наглядую, вивчати євангелію?

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

“Що я, Господь, сказав, те сказав... чи моїм власним голосом, чи голосом моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2012 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ІСТОРІЇ З КОНФЕРЕНЦІЇ

Чи випадково перетнулися наші шляхи?

Якось одного надзвичайно морозного суботнього вечора взимку 1983–1984 років ми з сестрою Монсон поїхали до гірської долини Мідуей, Юта, де в нас є дім; туди кілька кілометрів. Температура того вечора була мінус 24 градуси за Фарингейтом (-31°C), і ми хотіли перевірити, чи все гаразд в нашому домі. Ми перевірили—усе виявилось добре, і ми поїхали назад у Солт-Лейк-Сіті. Не проїхали ми по шосе й пару кілометрів, як наша машина зупинилася. Ми опинились у важкій ситуації. ...

Неохоче ми поплентались до найближчого містечка, машини мчали повз нас не зупиняючись. Нарешті одне авто зупинилось, і молодий чоловік запропонував свою

допомогу. ... Цей добрий молодий чоловік відвіз нас назад в наш дім у Мідуей. Я спробував було розраховатися з ним за його допомогу, але він ... сказав, що він бойскаут і хоче чинити добрі справи. Я назвав себе, і він висловив вдячність за привілей нам допомогти. Припускаючи, що він був місіонерського віку, я спитав, чи збирається він служити на місії. Він відповів, що ще точно не знає, що хоче робити.

Наступного понеділка вранці я написав листа цьому молодому чоловіку і подякував за його доброту. У листі я закликав його служити на місії повного дня. ...

Десь через тиждень мама цього молодого чоловіка зателефонувала й сказала, що її син був надзвичайно хорошим молодим чоловіком, але відчував у своєму житті певний вплив, тому його довготривале бажання служити на місії згасло. І зазначила, що вона та його батько постилися й молилися, щоб його серце змінилось. [Вона] хотіла, аби я знав, що вона розглядала події того холодного вечора як відповідь на їхні молитви за нього. Я сказав: “Я погоджуюсь з вами”.

Через кілька місяців і більш тісного спілкування з цим молодим

чоловіком ми з сестрою Монсон з великою радістю відвідали прощальний вечір цього юнака перед його від'їздом на місію у Ванкувер, Канада.

Чи випадково перетнулися наші шляхи у той холодний грудневий вечір? Ні на мить не сумніваюся, що не випадково. Скоріше, я вважаю, що наша зустріч була відповіддю на сердечні молитви матері й батька за сина, якого вони так ніжно любили.

Президент Томас С. Монсон, “Подумайте про свої благословення”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 88.



Питання для обдумування

- Як служіння на місії зміцнило вас і тих, кого ви навчаєте?
- Що ви можете робити, щоб підготуватися до служіння на місії?

Свої думки ви можете записати в щоденник або обговорити їх з іншими людьми.

Додаткові джерела по цій темі: *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004); Рассел М. Нельсон, “Зверніться до місіонерів! Вони можуть вам допомогти!” *Ліягона*, лис. 2012, сс. 18–21.



ЗМІНИ В НАСТАНОВАХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ВІКУ МІСІОНЕРІВ

На жовтневій генеральній конференції 2012 року Президент Монсон сказав: “Всі гідні та здатні до служіння молоді чоловіки, які закінчили середню школу або мають іншу середню освіту, ...

матимуть можливість бути рекомендованими для місіонерського служіння, починаючи з 18, а не 19-річного віку. ... Здатні до служіння, гідні молоді жінки, які мають бажання служити на місії,

Пророче обіцяння

“Небесному Батьку відомі наші потреби і Він допомагатиме нам, якщо ми звертаємось до Нього по допомогу. Я думаю, що жодна наша потреба не є надто незначною або неважливою. Господь обізнаний у подробицях нашого життя”.

Президент Томас С. Монсон, “Подумайте про свої благословення”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 88.

можуть бути рекомендованими для місіонерського служіння у віці 19 років, а не у 21 рік” (“Вітаємо на конференції”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 4, 5).

КУТОЧОК ДЛЯ НАВЧАННЯ

Паралелі: справжнє навернення

Деякі найважливіші теми висвітлювалися під час генеральної конференції більше ніж одним промовцем. Ось що сказали четверо промовців про навернення. Спробуйте знайти інші паралелі, вивчаючи виступи з конференції.

- “Істинне навернення ... [це коли людина] свідомо зобов’язується стати учнем Христа”¹ —Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятих Апостолів.
- “Під час хрищення ми обіцяємо взяти на себе ‘ім’я [Ісуса] Христа, маючи рішучість служити Йому до кінця”. [Мороній 6:3; курсив додано]. Дотримання такого завіту вимагає мужніх зусиль, відданості та

цілісності”²—Старійшина Квентін А. Кук, з Кворуу Дванадцятих Апостолів

- “Ми є послідовниками нашого Спасителя Ісуса Христа. Таке навернення і впевненість є результатом старанних і послідовних зусиль. Це є чимось особистим. Це процес, який триває все життя”³.—Енн М. Дібб, другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок
- “Тільки тоді, коли наше свідчення піднесеться над нашими думками і глибоко укоріниться у нашому серці, наша мотивація любити і служити стане подібною до Спасителевої. Тоді, і лише тоді, ми станемо

глибоко наверненими учнями Христа, наділеними силою Духа торкатися сердець наших ближніх”⁴.—Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятих Апостолів

ПОСИЛАННЯ

1. Девід А. Беднар, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 107.
2. Квентін А. Кук, “Чи можете ви відчувати це тепер?” *Ліягона*, лист. 2012, с. 9.
3. Енн М. Дібб, “Я знаю це. Я виконую це. Я люблю це”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 10.
4. М. Рассел Баллард, “Завзято займатися справою”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 30

Щоб почитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

ДОСТАТНЬО ЗЦІЛЕНА

Мішель Рейсс

Як я зможу міняти підгузки, готувати обід чи втішати дітей лише однією рукою?

Коли мені було 17 років, я втратила більшу частину лівої руки внаслідок автомобільної аварії. Це назавжди змінило моє життя. Хоча й були важкі дні та нелегкі моменти, цей очищувальний вогонь дав мені можливість у дуже незвичний спосіб спостерігати, як діє сила Спокути.

Зараз моє життя повністю присвячено ролі дружини і матері, яка мені дуже подобається. До народження дітей я не знала, чи зможу бути повноцінною матір'ю. Як я зможу міняти підгузки, готувати обід чи втішати дітей лише однією рукою? Минуло 15 років, і я мати п'яťох дітей. Я добре пристосувалася, і мої діти майже не помічають, що я якось відрізняюся від інших матерів. Моя відсутня рука тепер не є перешкодою, вона є символом любові. Вона є джерелом втішення, і мої діти тримаються за неї, коли плачуть або засинають вночі. Можливо, це відбувається завдяки багатьом чинникам, але для мене це доказ Спасителевої здатності створювати щось хороше з чогось трагічного.

Я не можу описати, як мені приємно, коли ця частина мого тіла

може так втішати моїх дітей. Материнство відкрило ширші горизонти моїм фізичним обмеженням, і я відчула, що Спокута вже починає мене зцілювати.

Не завжди легко було виконувати щоденні обов'язки матері. Важкі часи спонукають мене задумуватися над реальністю Воскресіння і Спасителевої здатності зцілити мене. Тому приклади з Писань, де йшлося про зцілення, набирали для мене особливого значення. Один з моїх улюблених епізодів—коли

Спаситель прийшов до людей на Американському континенті й зцілив хворих. Я уявляла, що відчувала б, якби була серед тих, кого Спаситель зцілив. Розповідь починається з Його сповненого любові запрошення:

“Чи маєте хворих серед вас? Приведіть їх сюди. Чи маєте ви кривих, або сліпих, або кульгавих, або скалічених, ... або яких інших страждених? Приведіть їх сюди, і Я зцілю їх, бо Я маю співчуття до вас; Моє нутро сповнене милості. ...



СИЛА, ЩОБ ЖИТИ ЗІ СВОЇМ ТЯГАРЕМ

“Деякі випробування в цьому житті не будуть розв'язані тут, на землі. Павло тричі благав, щоб було забрано колючку з його тіла. Господь просто відповів: “Досить тобі Моєї благодаті” (2 Коринтянам 12:7–9). ... Він компенсував це Павлу, давши йому силу, щоб Павло міг найповноцінніше прожити своє життя. Він хоче, щоб ви відчували, що означає зцілюватися, коли на це є Його воля, і що означає мати силу жити з тягарем, коли Він хоче, щоб цей тягар був знаряддям розвитку. В обох випадках Викупитель допомагатиме вам”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “To Be Healed”, *Ensign*, May 1994, 7.



...Я бачу, що вашої віри вистачить, аби Я зцілив вас.

...Коли Він так сказав, увесь натовп, одностайно, підійшов з своїми хворими, і своїми страждаючими, і своїми кривими, і з своїми сліпими, і з своїми глухими, і з усіма тими, хто страждав від чогось; і Він зцілив кожного з тих, кого було приведено до Нього” (3 Нефій 17:7–9).

Для мене це одна з найзворушливіших подій, описаних у Писаннях. Але моє бачення змінилося, коли я навчалася бути матір’ю з однією рукою. Якось я подумала, що належу до людей, які з найбільшим нетерпінням чекають на Воскресіння з думкою про зцілення. Але тепер я не так уже і поспішаю. Усе сильніше я відчуваю, як Спокута діє в моєму житті *зараз*. Я зрозуміла, що зцілююча сила не обов’язково починає діяти під час Воскресіння. Це зцілення вже почалося, коли кожного вечора хтось з моїх дітей ніжно тримає те, що залишилося від моєї руки, і засинає. Усвідомлення цього має для мене таке ж значення, як і будь-яке диво фізичного зцілення. Я вирішила, що зараз я настільки зцілена, наскільки мені це необхідно. ■

Моя відсутня рука тепер не є перешкодою, вона є символом любові. Вона є джерелом втішення, і мої діти тримаються за неї, коли плачуть або засинають вночі.

ЧОМУ ЦЕ СТАЛОСЯ ЗІ МНОЮ?

Старійшина Рональд А. Разбанд, з президентства сімдесятиків, відповів на це запитання у своєму виступі “Особливі уроки” на квітневій генеральній конференції 2012 року:

“Це життя є підготовкою до вічного піднесення, а у цьому процесі передбачаються перевірки і випробування. Так було завжди, і жодному цього не уникнути.

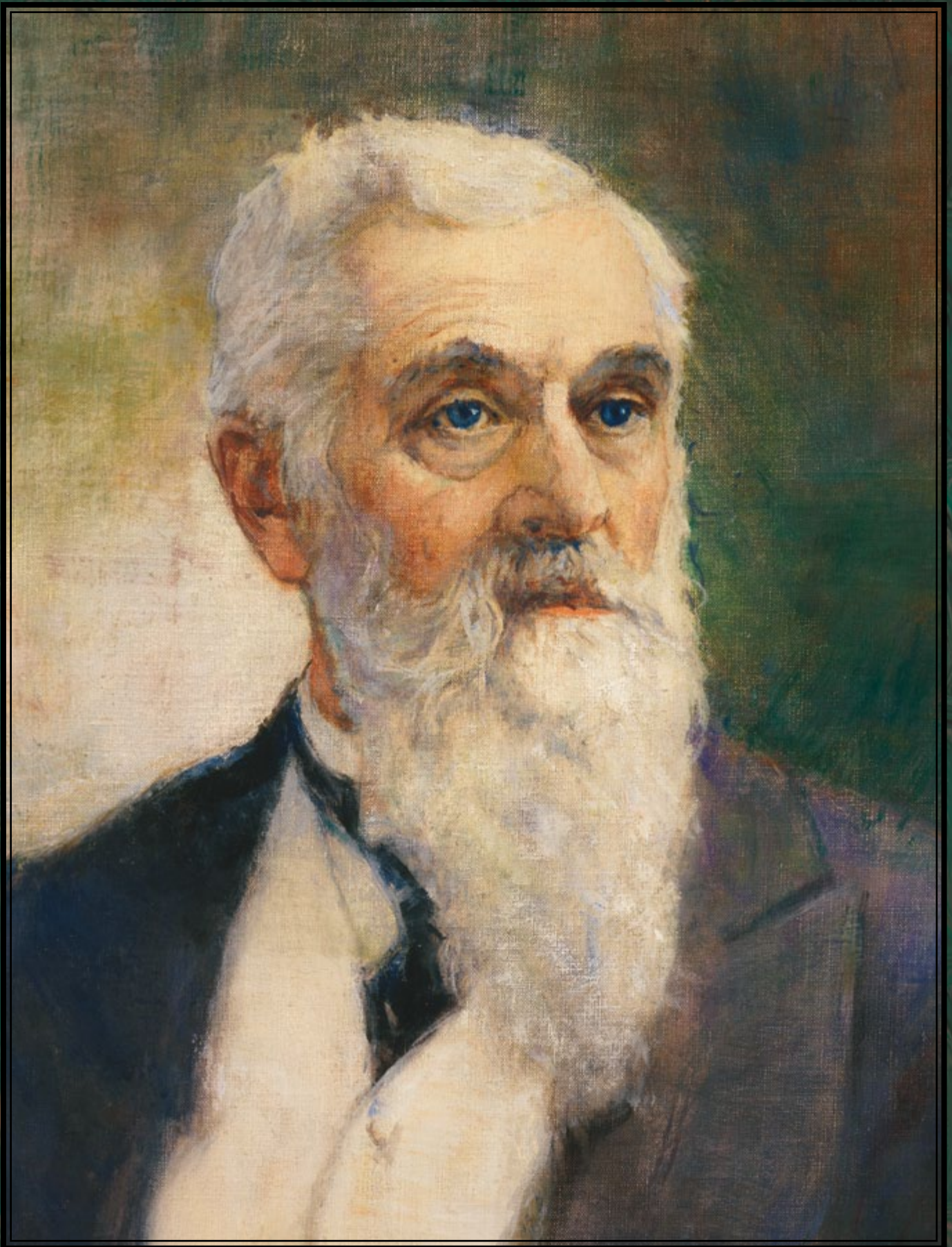
Дуже важливо покладатися на волю Бога у нашому смертному житті. Маючи віру в Нього, ми покладаємося на силу Спокути Христа у ті часи, коли питань забагато, а відповідей мало. ...

Хоча ми і стикатимемося з випробуваннями, напастями, недієздатністю, душевним болем та всіма видами страждань, наш турботливий, люблячий Спаситель завжди буде поруч із нами. Він пообіцяв:

“Я не кину вас сиротами,—Я прибуду до вас! ...

Мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається” (Іван 14:18, 27)“.

Як ви можете шукати Спасителевого втішення і миру під час своїх випробувань?



Мариновані огірки, ріпка і свідчення

НАДИХАЮЧИЙ ПРИКЛАД ЖИТТЯ І ВЧЕННЯ ЛОРЕНЦО СНОУ

Вивчаючи цього року вчення Президента Лоренцо Сноу, ви більше дізнаєтеся про того, хто був пророком, провидцем і одкровеннелем, чия порада є надзвичайно актуальною і в наш час.

Якщо ви коли-небудь бачили портрет Лоренцо Сноу, п'ятого Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, то, ймовірно, пригадаєте його довгу білу бороду і добре обличчя. А якщо ви затримаєтеся на кілька хвилин, щоб краще розглянути цей портрет, то ви, мабуть, звернете увагу на очі Президента Сноу—стомлені, але не змучені, немолоді, але сповнені енергії та світла.

Ви, мабуть, чули, що Президент Сноу отримав натхнення навчати про десятину, і ви, можливо, пригадуєте, що читали про священний досвід, який він отримав у Солт-Лейкському храмі.

Але чи знаєте ви, що передувало отриманню того храмового досвіду і що сталося потім? Чи цікаво вам почути історію про одкровення, отримане стосовно закону десятини?

А його очі та обличчя? Якось після зустрічі з Президентом Сноу священнослужитель іншої церкви написав: “Його обличчя виражало повний спокій, а в його присутності відчувалось благословення миру. Спокійні глибини його очей були не тільки “домом тихої молитви”, але й житлом духовної сили. ... Незнайоме мені почуття підкралося до мене: я “стояв на святій землі”¹. Чи хотіли б ви дізнатися про пригоди, труднощі, перемоги, смуток, радість і одкровення, які поєдналися, щоб створити таке обличчя?

Цього року сестри Товариства допомоги і носії Мелхиседекового священства вивчатимуть книгу *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу*. Вивчаючи учення Президента Сноу й обговорюючи їх у церкві та вдома, ви більше дізнаєтеся про цього



БІОГРАФІЧНА ІНФОРМАЦІЯ

Лоренцо Сноу народився 3 квітня 1814 року в Мантуя, шт. Огайо, США. Його батьки, Розетта і Олівер Сноу, виховували Лоренцо разом із шістьма його братами і сестрами в домі, де панували віра, любов до праці, служіння й освіта. Ці основоположні принципи підготували його до того, щоб він прийняв відновлену євангелію. У червні 1836 року він приєднався до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у Кертленді, шт. Огайо, під впливом підказок Святого Духа і легких спонукань його сестри Елайзи, яка на той час вже приєдналася до Церкви. Трохи менше ніж через рік його покликали служити місіонером повного дня.

Упродовж наступних 12 років він служив на кількох інших місіях у Сполучених Штатах, а коли прийшов час, повів групу піонерів-святих останніх днів у Долину Солоного озера. Він був відданим, енергійним місіонером, який трудився в Італії, на Гавайських островах та у західній частині Сполучених Штатів. Його було висвячено на апостола 12 лютого 1849 року. Він також служив у інших керівних церковних покликаннях, у тому числі більше 5 років у якості президента Солт-Лейкського храму. 10 жовтня 1898 року його було рукопокладено як Президента Церкви. Він помер 10 жовтня 1901 року в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта.



чоловіка з добрим обличчям на старій картині. Ви ближче познайомитеся з тим, хто був чоловіком Божим—пророком, провидцем і одкровителем, чия порада є надзвичайно актуальною і в наш час.

Щоб викликати у вас цікавість, нижче подано деякі вчення та історії з його життя, які зустрічатимуться вам під час вивчення цього річного курсу. У наступних абзацах розділи та номери сторінок указані за книгою *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу*.

Мабуть, ви пам'ятаєте цікавий виступ на генеральній конференції, у якому старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму дванадцятьох, порівнював процес навернення з процесом засолювання огірків². Старійшина Беднар не був першим апостолом, який вдався до такого порівняння. Президент Сноу поділився подібною думкою 150 років тому:

“Покладіть огірок у банку з маринадом; ні в першу годину, ні в перші 12 годин він майже не замаринується. Скуштуйте його, і ви побачите: маринад подіяв лише на шкірку, бо щоб огірок замаринуватися, потрібен довший час. Хрищення людини в цій Церкві на ній позначається, однак не настільки, щоб вона “замаринувалася” відразу ж. Хрищення не встановлює в ній закон права і обов'язку впродовж перших 12 або 24 годин; людина повинна залишатися в Церкві, як огірок у маринаді, поки вона глибоко не проникнеться правильним духом”³.

Коли Президент Сноу говорив про навернення, він ґрунтувався на досвіді. Він часто розповідав про дві події: одна відбулася до того, як він приєднався до Церкви, а інша—невдовзі після хрищення і конфірмації. Це допомогло йому проникнутися “правильним духом”. Ви можете прочитати ці історії на сторінках 1, 3, 61 і 63–64.

“Чому чоловіка покликають головувати над людьми?—якось запитали Президента Сноу.—Щоб отримати можливість впливати, а потім використовувати цей вплив



Президент Сноу проповідував, що сплата десятини приносить благословення. Десятину колись отримували в офісі, подібному до того, який тут зображено (Солт-Лейк-Сіті, 1880-ті роки). Зліва: Готуючись прийняти у себе друзів, Президент Сноу зробив підсвічники з ріпки, щоб освітити свій дерев'яний будиночок.

для власного самозвеличення? Ні, навпаки: він покликається, щоб діяти на цій посаді за тими ж самими принципами, за якими Божому Сину було дано священство,—щоб він міг жертвувати. Для самого себе? Ні, але в інтересах людей, над якими головує. ... Щоб він став своїм братам слугою, а не господарем, і працював задля їхніх інтересів та благополуччя”⁴.

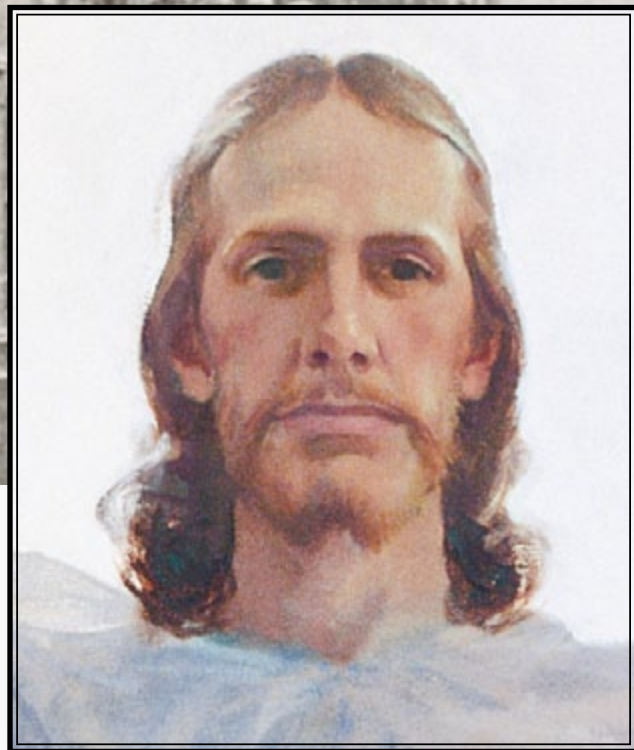
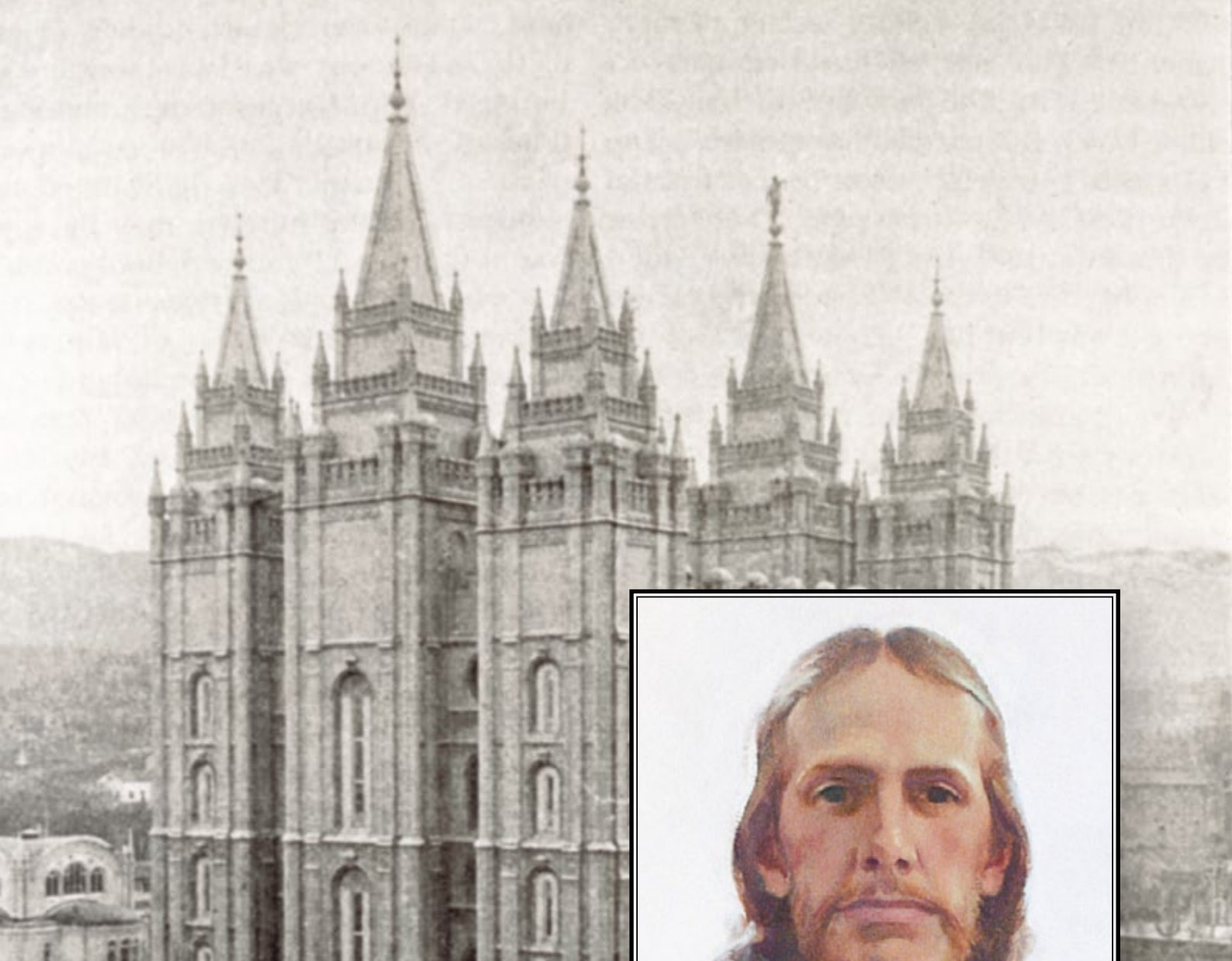
Як провідник Церкви, Президент Сноу жив за цим принципом, а інколи він дуже креативно його застосовував. Наприклад, одного разу він використав ріпку, простирадла і соломку, щоб підбадьорити святих, які занепали духом. Розповідь про це міститься в розділі 7. Щоб прочитати про деякі його вчення стосовно провідництва в Церкві, зверніться до розділу 18.

Президент Сноу був сильним, винахідливим та ефективним провідником, бо знав, хто справжній Провідник. Він навчав: “Велика робота, що тепер виконується—збирання народу з народів землі, не зародилася в розумі якоїсь людини чи групи людей, а прийшла від Всемогутнього Господа”⁵. Звертаючись до зібрання членів Церкви, які прийшли вшанувати його у його 85-й день народження, він сказав: “Я відчуваю: що б я не здійснив—це не заслуга Лоренцо Сноу, те, що я

Президент Церкви—це не заслуга Лоренцо Сноу, а Господь вчинив це”⁶.

Він навчав цій істині впродовж усього свого служіння, але про неї йому нагадали особисто у дуже священний спосіб ще до того, як він став Президентом Церкви. Лоренцо Сноу став старшим апостолом у Церкві 2 вересня 1898 року після смерті Президента Уілфорда Відраффа. Відчуваючи, що він не спроможний нести таку відповідальність, Лоренцо Сноу усамітнівся в одній з кімнат Солт-Лейкського храму, щоб помолитися. Молячись, він благав про провід, але не отримував ніякої відповіді, тож через якийсь час вийшов з кімнати й пішов довгим коридором. Саме там і надійшла йому відповідь. Перед ним стояв воскреслий Спаситель на висоті приблизно одного метра над підлогою, і він сказав йому, як надалі здійснювати керівництво Церквою. Щоб більше дізнатися про цей випадок, зверніться до розділу 20.

Усі добре знають, що Президент Сноу отримав одкровення стосовно десятини. У 1899 році члени Церкви отримали це одкровення, що починається зі сміливої заяви: “Ось настає той час для кожного святого останніх днів, який вважає себе підготовленим до



Лоренцо Сноу мав священний досвід: побачити воскреслого Господа у Солт-Лейкському храмі.

майбутнього і непохитно стоїть на надійному фундаменті, щоб виконати волю Господа—платити свою десятину сповна. Таким є слово Господа до вас”⁷.

Святі останніх днів з вірою відгукнулися на цю пораду пророка, і Господь благословив їх як кожного окремо, так і всіх разом. Вплив того одкровення відчувається і в наш час, коли члени Церкви по всьому світу отримують духовні й матеріальні благословення за послух законові десятини. Щоб прочитати про те, які події передували цьому одкровенню і які благословення настали після нього, зверніться до розділу 12.

Як і кожен пророк, Президент Сноу склав могутнє свідчення про Ісуса Христа. Він навчав: “Усі ми залежимо від Ісуса Христа, від Його пришествя

у світ, бо це Він відкрив шлях, щоб ми мали мир, щастя й піднесення. І якби Він не доклав тих зусиль, ми ніколи б не могли отримати ці благословення і привілеї, які гарантовані нам в евангелії”⁸. Він свідчив про народження Спасителя, Його земне служіння, Спокуту, Його особисту долученість до відновленої Церкви і Друге пришествя. Більше свідчень про Ісуса Христа можна знайти у розділі 24.

Звичайно, ця коротка стаття може дати вам лише

загальне уявлення про життя і служіння Президента Сноу. Вивчаючи книгу *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу*, ви знайдете багато надихаючих історій, у тому числі розповіді про його перший місіонерський урок, його повне здивування від новини про покликання до Кворуму Дванадцятьох Апостолів, його почуття під час перебування на кораблі в Атлантичному океані під час жакливого шторму, а також про чотири випадки, коли сила священства врятувала людей від смерті (у тому числі й самого Лоренцо Сноу). Ви можете багато чого почерпнути з його учень стосовно різних питань, серед яких єдність, смирення, завіти, храмова робота, сімейні стосунки, рух до досконалості, священство, Товариство допомоги і радість, що приходить від проповідування євангелії.

Якщо ви приділите час, щоб прочитати й поміркувати над історіями та вченнями, наведеними в цій статті, або навіть якщо ви приймете рішення, що невдовзі їх прочитаєте, можете бути впевнені, що Президент Сноу був би задоволений вашими зусиллями. Він сам навчався все життя і навчав, що ми повинні “напружуватися”, щоб “рухатися у пізнанні принципів істини” і “розширювати свої небесні знання”⁹. Він закликав: “Кожний останній день чи кожний останній тиждень повинен бути найкращим з прожитих нами, а це означає, що ми маємо поліпшувати себе потрошку кожного дня—у знанні та мудрості і в здатності чинити добро”¹⁰.

Нехай ваше життя збагатиться цього року завдяки вивченню книги *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу*. Під час вивчення ви можете відчувати щось подібне до того, що відчував добрий священнослужитель, який особисто зустрівся з Президентом Сноу. Вдивляючись уважніше в те добре обличчя і в ті спокійні очі, ви також зможете стояти на святій землі—не тому, що ви знаєте Президента Сноу, а тому, що ви наблизитесь до вашого Небесного Батька й Ісуса Христа, про Яких він свідчив. ■

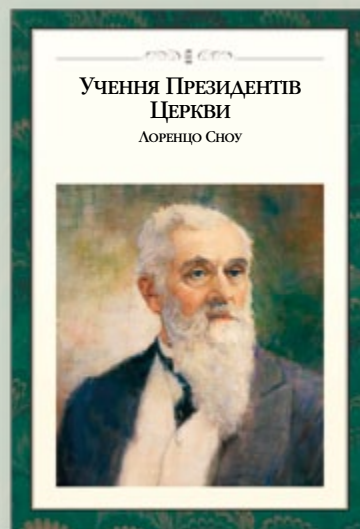
ПОСИЛАННЯ

1. Преподобний Прентіс, цитовано з книги *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу* (2012), с. 32
2. Див. Девід А. Беднар, “Вам необхідно родитись згори”, *Ліягона*, трав. 2007, сс. 19–22.
3. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 70.
4. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 230.
5. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 160.
6. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 155.
7. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 163.
8. *Учення: Лоренцо Сноу*, сс. 291–292.
9. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 67.
10. *Учення: Лоренцо Сноу*, с. 108

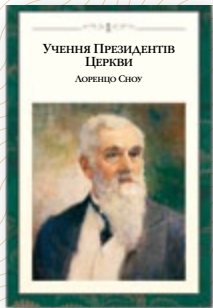
ЩО МІСТИТЬСЯ В КНИЗІ УЧЕННЯ ПРЕЗИДЕНТІВ ЦЕРКВИ: ЛОРЕНЦО СНОУ

Ця книга є поповненням вашої особистої та сімейної бібліотечної серії *Учення Президентів Церкви*. Зараз ця серія нараховує 11 книг, що дають натхненне розуміння багатьох євангельських тем. Ця книга містить:

- Надихаючі висловлювання Президента Лоренцо Сноу з понад 75 євангельських тем.
- Нові картини та фотографії, що ілюструють життя Лоренцо Сноу, яких більшість членів Церкви ще не бачила.
- Три види допоміжних засобів для вивчення та навчання в кожному розділі: запитання, що спонукають до роздумів; уривки з Писань, що стосуються теми певного розділу; рубрика “Допомога вчителю”. Усе це допоможе залучити клас до участі в навчанні й обговоренні.
- Три сторінки настанов, щоб допомогти членам Церкви ретельніше вивчати цю книгу й навчати натхненно з неї вдома чи в церкві.



Книга також доступна он-лайн на сайті LDS.org і в додатку Gospel Library (англійською мовою) на сайті mobile.lds.org.



ЗНАЙОМСТВО З ЛОРЕНЦО СНОУ

Крістофер Д. Фосс

Цього року підручник для Товариства допомоги та Мелхиседеківського священства буде присвячено життю та вченням Президента Лоренцо Сноу (1814–1901). Але те, що ваш клас не буде навчатися за цією книгою, зовсім не означає, що ви не зможете дізнатися певні факти про нього. Життя Президента Сноу було надзвичайним, сповненим випробувань і перемог.

Чемпіон у євангелії

Лоренцо Сноу вперше почув про Церкву ще в юному віці. Спочатку в нього не було бажання охриститися, хоча його сестра Елайза Сноу (та сама Елайза, яка написала багато гімнів святих останніх днів і служила другим генеральним президентом Товариства допомоги) з радістю прийняла євангелію. Однак

доктрина Церкви здалася йому дуже цікавою. Коли Лоренцо почав навчатися в коледжі в Оберліні, шт. Огайо, він часто розповідав про вірування Церкви студентам, які готувалися стати протестантськими священнослужителями. І хоча Лоренцо ще не прийняв рішення охриститися, він так чудово розповідав про євангелію, що багато хто зі студентів у Оберліні припускали, що відновлена Церква володіє істиною.

Зважаючи на те, що він був таким заповзятим місіонером ще до того, як прийняв євангелію, не дивно, що Лоренцо ще більш віддано почав працювати після свого хрищення. У перші роки перебування в Церкві його покликали служити на кількох місцях повного дня. Спочатку він служив в Огайо, потім у Міссурі, Кентуккі та Іллінойсі,

США. Пізніше його послали до Великобританії, щоб допомагати організувати Церкву в Англії. Перебуваючи там, він навіть передав примірники Книги Мормона для королеви Вікторії та принца Альберта. Пізніше він служив на місії в Італії, Швейцарії та на островах, які пізніше стали називатися Гавайськими островами.

Чудо на морі

Коли старійшина Сноу залишив Англію, щоб повернутися до Наву, шт. Іллінойс, він віз із собою велику групу щойно охрищених членів Церкви. Усі вони забронювали квитки на корабель *Swanton* і підготувалися до довгої подорожі до Північної Америки.

Хоча капітан корабля *Swanton* не був вороже налаштованим до святих останніх днів, але й не був дуже

Відслужив кілька місій у Сполучених Штатах.

Навчав євангельським принципам майбутніх священнослужителів.

Відслужив місію на Гаваях.

Ось кілька фактів, які ви, можливо, не знаєте про п'ятого Президента Церкви.

дружелюбним до них. Зазвичай він тримався від них на відстані. Але приблизно після двох тижнів плавання щось трапилось. Офіціант капітана серйозно поранився внаслідок нещасного випадку. Ніхто й не сподівався, що офіціант переживе ніч.

Але одна сповнена віри сестра, яка чергувала біля помираючого моряка, дала йому пораду. Вона сказала офіціанту, що старійшина Лоренцо Сноу може дати йому благословення і це могло б врятувати йому життя. Офіціант працював, щоб забезпечувати свою дружину й двох дітей, які жили в Німеччині, тож з радістю погодився.

Посеред ночі старійшину Сноу розбудили й попросили прийти в каюту помираючого чоловіка. Коли він прийшов, то зустрів там капітана корабля. Капітан подякував

старійшині Сноу, що той прийшов, але сказав, що ситуація безнадійна. Старійшина Сноу бачив, що капітан плаче.

Старійшина Сноу увійшов у каюту, поклав руки на голову офіціанта і дав йому благословення священства. Як тільки старійшина Сноу закінчив промовляти благословення, чоловік підвівся й сів, а потім встав з ліжка. Офіціант був повністю зцілений, а наступного дня вже повернувся до виконання своїх обов'язків.

Цінність душ

Зцілення офіціанта змінило хід подій на борту корабля *Swanton*. Капітан почав проводити зі святими стільки часу, скільки міг, і навіть вивчав євангелію й відвідував церковні збори. Інші моряки були просто вражені. Коли корабель

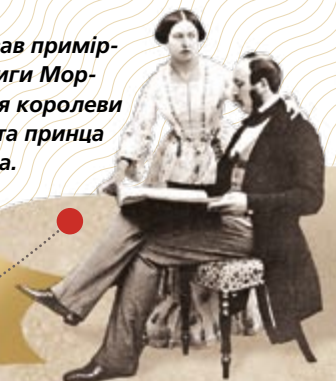
приплив у місце призначення, команда тепло попрощалася зі святими. Силою священства було врятоване не лише життя того чоловіка, але й багато інших відчули дотик Божої сили й любові. Згодом офіціант і багато членів команди охристілися.

Багато дивовижних подій відбулося в житті Президента Лоренцо Сноу. Тож цього року, коли дорослі будуть вивчати книгу *Учення Президентів Церкви: Лоренцо Сноу*, чому б не робити це разом з ними? Кожної неділі або коли у вас буде трохи вільного часу, ви можете читати учення Президента Сноу. Ви зможете активніше брати участь у сімейних обговореннях євангелії, і в цьому процесі ви ближче познайомитеся з дивовижним чоловіком, який став пророком Божим. ■

Під час подорожі в Північну Америку зцілив офіціанта, який прислужував капітану корабля.



Подарував примірники Книги Мормона для королеви Вікторії та принца Альберта.





Старійшина
Ніл Л. Андерсен

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

БЛАГОГОВІННЯ ПЕРЕД БОГОМ—ЦЕ ПОЧАТОК МУДРОСТІ

Мудрість світу є найціннішим надбанням, якщо вона смиренно схиляється перед мудрістю Бога.

Ми живемо у світі, перенасиченому інформацією. Мабуть, символом цього світу є дивовижна Вікіпедія—найбільша у світі енциклопедія. Щоб ви мали уявлення про її обсяг, слід сказати, що в 2012 році вона містила понад 2,5 мільярда слів лише англійською мовою і понад 22 мільйони статей 284 мовами. Існує понад 70 версій Вікіпедії різними мовами, які містять щонайменше 10 тис. статей. Англійська версія містить понад 4 млн. статей¹.

Доказом інформаційного перенасичення є також різке збільшення у використанні сайтів соціальних мереж, таких як Facebook, заснованого у 2004 році (у 2012 році він нараховував більше 1 млн. активних користувачів по всьому світу²), чи YouTube, запущений у 2005 році, де певні відеокліпи, згідно зі статистикою, переглядаються понад 100 млн. разів.

Але якою б величезною не була хвиля інформації, ми відчайдушно потребуємо мудрості, мудрості, щоб відібрати інформацію і зрозуміти, як скористатися тим, про що ми дізналися. Т. С. Еліот, віруючий християнин, так писав про сучасний світ багато років тому:

*О світе весни й осені, народження
і смерті!
Нескінченне коло ідей і дій,
Нескінченний винахід, нескінченний
експеримент,
Ти даєш знання про рух, а не про
спокій;
Навчаєш говорити, а не мовчати;
Ти вчиш словам, і не вчиш Слову.
Усе знання наближає нас до
невігластва,
А невігластво наближає нас до
смерті.
Однак наближення до смерті не
є наближенням до Бога.
Де Життя, яке ми загубили, живучи?
Де мудрість, яку ми загубили у знанні?
Де знання, яке ми загубили
в інформації?
Двадцять століть існування під
Небесами
Віддаляють нас від Бога і наближа-
ють до Пороху³.*

Якими ви виявитесь на вагах мудрості?
Тут можна згадати історію про дівчину,
яка, радіючи, що скоро вийде заміж, із



захопленням сказала батькам: “О, скоро я вийду заміж! Це кінець усім моїм клопотам”. А її мати прошепотіла батькові: “Це так. Але вона не знає кінець якого краю”.

Чим більше я дізнаюся про Божу мудрість, тим краще я розумію, що я лише в тому кінці, де починається мудрість. Я з упокоренням думаю про те, скільки мені ще навчатися. Сподіваюся, що сьогодні я збільшу ваше бажання набувати мудрість, особливо мудрість Божу.

Благословення мудрості

Я хочу звернути особливу увагу на кілька принципів мудрості. По-перше, у наш вік інформації та знання ми повинні шукати мудрості. Мудрість має багато вимірів і приходиться у різних обсягах та відтінках.

Мудрість, яку здобувають рано, приносить величезні благословення. Мудрість, здобута в одній сфері, не обов'язково поширюється на іншу. І, зрештою, мудрість світу, якою б цінною вона не була у багатьох випадках, є найціннішою лише тоді, коли смиренно схиляється перед мудрістю Бога.

У Писаннях описуються два види мудрості: мудрість світу й мудрість Бога. Мудрість світу містить як позитивну, так і негативну складову. Щонайменше її можна описати як часткову істину, поєднану з розумом і маніпуляціями заради досягнення егоїстичних або пагубних цілей.

Прикладом у Книзі Мормона служить чоловік на ім'я Амлісій. У Писаннях сказано, що “один чоловік, якого звали Амлісій, який був дуже підступною людиною, так мудрою людиною, щодо мудрості світу, ... потягнув багато людей за собою”. У Писаннях далі сказано, що Амлісій був “злочестивою людиною, ... бо в його наміри входило знищення церкви Бога” (Алма 2:1–2, 4); курсив додано). Нас не цікавить така мудрість.

Є й інший вид мудрості світу, яка зовсім не є поганою. Насправді, вона є дуже позитивною. Ця мудрість свідомо здобувається шляхом навчання, роздумів, спостережень

і напруженої роботи. Вона є дуже цінною і корисною в тому, що ми робимо. Хороші й добропорядні люди здобувають її в процесі земного життя.

Запам'ятайте вислів американського письменника Марка Твена: “Коли я був 14-річним хлопчиком, мій батько був таким неуком, що мені важко було терпіти його присутність. Але коли мені був 21 рік, я був дуже вражений тим, що він так багато вивчив за 7 років”⁴. Якщо ми спостережливі, вдумливі, час може навчити нас багато чому.

Я пам'ятаю час, коли закінчив коледж. Я їхав з Університету Бригама Янга до Престона, шт. Айдахо, де жила моя бабуся Мері Келлер. Їй було 78 років, і вона була дуже кволою. Через два роки вона померла. Бабуся була надзвичайною жінкою, і я знав, що якщо буду слухати й навчатися з її досвіду, то здобуду мудрість, яка допоможе мені в житті.

Ми зможемо уникнути багатьох неприємностей, які трапляються в житті деяких людей, якщо рано здобудемо мудрість—станемо мудрішими своїх однолітків. Шукати таку мудрість—означає розмірковувати, спостерігати, роздумувати про життєвий досвід.

Ми також можемо здобути мудрість у своїй професії та особистих досягненнях. Дозвольте навести два приклади.

Доктор ДеВон С. Гейл—лікар у Солт-Лейк-Сіті, який виріс у Айдахо-Фоллз, шт. Айдахо. Мене вражають його знання і його мудрість, коли йдеться про тропічні захворювання. Важливим є не лише знання доктора Гейла, але також його розуміння того, як застосовувати ці знання, відбираючи необхідні факти й порівнюючи їх. Великим благословенням є наявність такої мудрості в галузі медицини, тому що це допомагає місіонерам по всьому світу.

Другий приклад. Коли наш найстарший син пішов у початкову школу в нашому місті Тампа, шт. Флорида, США, ми були раді познайомитися з його вчителькою—пані Джудіт Грейбелл. Їй було за 50, і у неї було

Ми зможемо уникнути багатьох неприємностей, які трапляються в житті деяких людей, якщо рано здобудемо мудрість.



надзвичайне вміння працювати з малими дітьми. Вона точно знала, як зацікавити дітей, коли їх похвалити, а коли бути непоступливою. Вона знала, як їх навчати, але не лише це. Вона багато працювала, щоб дитині захотілося прийти до неї у клас.

Ці двоє людей є прикладом тих, хто має вибрану мудрість світу. Їхня мудрість допомагає багатьом людям і дає можливість досягнути успіху у своїй професії.

Однак ми повинні розуміти, що така мудрість має межі. Мудрість в одній сфері не обов'язково поширюється на іншу. Наприклад, я мабуть не захочу щоб пані Грейбелл діагностувала тропічні захворювання, а доктор Гейл навчав моїх дітей у підготовчому класі.

Більш важливо, щоб мудрість, яка приносить успіх у світі, охоче відступала перед мудрістю Бога й не вважала, що може замінити її.

Пам'ятайте: не вся мудрість однакова.

Псаломспівець сказав: "Початок премудрости—страх перед Господом" (Псалми 110:10). Цей вірш означає, що "глибоке благоговіння"⁵ перед Господом—ось що є

початком мудрості. Глибоке благоговіння приходить завдяки тому, що Небесний Батько "має всю мудрість і всю силу, і на небесах, і на землі" (Мосія 4:9). Його мудрість—довершена. Вона чиста. Вона безкорислива.

Часом ця мудрість буде суперечити мудрості світу. І це буде означати, що мудрість Бога і мудрість світу вийдуть на відкритий конфлікт одна проти одної.

Пам'ятаєте слова Господа, сказані в книзі Ісаї?

"Бо ваші думки—не Мої це думки, а дороги Мої—то не ваші дороги, говорить Господь.

Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої—за ваші думки" (Ісаїя 55:8–9).

Ми не здобудемо мудрість Божу лише тому, що маємо на неї право. Ми повинні прагнути її. "А якщо кому з вас не стаєає *мудрости*, нехай *просить* від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана" (Якова 1:5; курсив додано).

Мудрість Божа—це духовний дар. "*Прагніть не багатств, але мудрості*; і, знайте, таємниці Бога буде відкрито вам,

Мудрість, яка приносить успіх у світі, повинна відступати перед мудрістю Бога і не вважати, що може замінити її.

і тоді вас буде зроблено багатими” (УЗ 6:7; курсив додано).

Пошуки Божої мудрості завжди пов'язані з послухом заповідям.

Як правило, духовний дар мудрості приходить поступово, якщо ми старанно шукаємо її. “Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до Моїх повчань, ... бо вони навчаться *мудрості*; бо тому, хто сприймає, Я дам більше” (2 Нефій 28:30; курсив додано).

Джозеф Сміт сказав: “Те, що стосується Бога, є дуже важливим, і тільки час, досвід і уважне, вдумливе і священне розмірковування можуть відкрити це”⁶. Не буває миттєвого результату в процесі пошуку Божої мудрості.

І, нарешті, джерело Божої мудрості відрізняється від джерела мудрості світу. Мудрість Божа міститься в Писаннях, в ученнях пророків (наприклад, промовах на генеральній конференції) і, звичайно ж, у наших молитвах (див. УЗ 8:1–2). І завжди, *завжди* ця мудрість проливається на нас через силу Святого Духа. Апостол Павло сказав:

“Хто-бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого. ...

[Щ]о й говоримо не вивченими словами *людської мудрості*, але вивченими від Духа Святого, порівнюючи духовне до духовного” (1 Коринтянам 2:11, 13; курсив додано).

Маючи Божу мудрість, ми можемо бачити ширше, ніж дозволяють нам теперішні обставини, бо в Писаннях сказано, що “Дух ... каже про речі, як вони дійсно є, і про речі, як вони дійсно будуть” (Кн. Якова 4:14).

Мудрість Божа є тією мудрістю, яка варта нашої пильної уваги.

Мудрість і десятина

Мабуть, дуже важливим є те, що не вся мудрість є однаковою. Нам потрібно засвоїти, що коли виникає

суперечність між мудрістю світу й мудрістю Бога, нам необхідно підкорити свою волю мудрості Бога.

Ми—сини і дочки Бога. Ми—духовні створіння, які виконують земну місію. Ми, хто віддано осягає мудрість світу й мудрість Бога, не повинні переплутати, яка ж мудрість є більш важливою.

Хочу розказати історію про одну чеснотну сестру-святую останніх днів з Сан-Паулу. Вона розповідала про те, як нелегко їй було прийняти рішення: платити десятину чи платити за навчання. Ось що вона розповіла:

“В університеті ... заборонили студентам, які мали фінансову заборгованість [тобто не сплатили за навчання], здавати іспити.

Я пам'ятаю час, коли ... зіткнулася з серйозними фінансовими труднощами. Настав четвер, і я отримала свою зарплатню. Складаючи свій місячний бюджет, я зрозуміла, що у мене не вистачить грошей, щоб сплатити і десятину, і за навчання в університеті. Я мала вибрати щось одне. Тести, які здаються кожні два місяці, починалися наступного тижня, і якщо я їх не здам, то

мені не зарахується весь навчальний рік. Я страшенно мучилася. ... У мене боліло серце”.

Ось вам безпосередній конфлікт між мудрістю світу й мудрістю Бога. Навіть якщо ви дуже хороша і праведна людина, ви побачите у своєму житті, якщо ви правдиві перед собою, що серце болить, коли ви постаєте перед подібними суперечностями.

Я повертаюся до історії. По-перше, у неділю вона сплатила десятину. Вона розповіла, що сталося наступного понеділка:

“Я вже закінчувала свою роботу, коли мій роботодавець підійшов до мене і дав останні розпорядження на цей день. ... Несподівано він замовк, а потім запитав: “Як ідуть справи в коледжі?” [Вона розповідала, що він був суворою людиною, тож просто сказала:] “Усе гаразд!”

Він пішов. Раптом у кімнату зайшла секретарка. Вона сказала: “Роботодавець щойно сказав, що від

*Мудрість
Божа міститься в
Писаннях, в
ученнях пророків (напри-
клад, промовах
на генеральній
конференції)
і, звичайно
ж, у наших
молитвах.*

сьогоднішнього дня компанія буде повністю сплачувати за твоє навчання у коледжі й за підручники. Перш ніж підеш, зайди до мене й скажи, скільки це коштує, щоб я завтра могла видати тобі чек”⁷.

Якщо ви сприйнятливі, то побачите, що будете стикатися з подібними випробуваннями багато разів у своєму житті. Кому ви довірятиметеся? Послухайте застереження Господа, звернене безпосередньо до нас:

“О пихатість, і кваліть, і безглуздість людей! Коли вони освічені [мудрістю світу], вони *думають*, що вони *мудрі*, і не прислухаються до порад Бога, бо вони відкидають їх геть, припускаючи, що вони знають самі, отже, їхня *мудрість* є безглуздістю, і вона не має користі для них. І вони загинуть.

Але бути освіченим [мудрістю світу] добре, якщо прислухаєшся до порад Бога” (2 Нефій 9:28–29; курсив додано).

А тепер слова Павла:

“Де мудрий? ... Хіба Бог мудрість світу цього не змінив на глупоту?” (1 Коринтянам 1:20).

“Хай не зводить ніхто сам себе. Як кому з вас здається, що він мудрий в цій віці, нехай стане нерозумним, щоб бути премудрим.

Цьогосвітня-бо мудрість—у Бога глупота” (1 Коринтянам 3:18–19; курсив додано).

Випробування часто полягає в тому, чи ми дозволимо мудрості Бога направляти нас, якщо вона суперечить мудрості світу.

Аммон тужив: “Вони не будуть прагнути мудрості [мудрості Бога], не хочуть вони також, щоб вона правила ними!” (Мосія 8:20). Думаючи про тих, хто дозволяє, щоб мудрість Божа керувала ними, я згадую одного друга з материкового Китаю на ім'я Ксі Їнг, який пішов на великі жертви, щоб приєднатися до

Подумайте, у чому полягає Божа мудрість, коли йдеться про ведення особистих фінансових справ. Ми використовуємо гроші належним чином, коли платимо чесну десятину і щедрі пожертвування.



Церкви і відслужити місію в Нью-Йорку. Я думаю про двох своїх дочок; обидві є дуже освіченими, здобули ступінь магістра, однак обрали благословення бути матерями й виховувати дітей. Я думаю про друга з Південної Америки, який залишив свою прибуткову роботу, дізнавшись про протизаконне уникнення сплати податків. Усі вони віддали перевагу мудрості Бога перед мудрістю світу.

На жаль, мудрість світу збиває з пуття багатьох здібних людей. Джозеф Сміт сказав так: “Існує багато надзвичайно мудрих чоловіків і жінок серед нас, які є надто мудрими, щоб приймати повчання, тому вони мусять померти у своєму невігластві, і у воскресінні вони зрозуміють свою помилку”⁸.

Мудрість і фінанси

Беручи до уваги економічні труднощі, хочу поговорити про те, як кожен з нас розпоряджається своїми фінансами. У нашій теперішній ситуації усі ми стаємо більш смиренними й краще піддаємося навчанню. Але давайте пригадаємо, що було лише кілька років тому.

Світ навчає: якщо ми чогось хочемо, нам слід це мати. Ми не повинні чекати. Борг може дозволити нам мати це зараз. Цей борг може прийти через кредитні картки або коли ми віддаємо в заставу свій будинок. Ми можемо віддати в заставу все, що маємо, навіть освіту. Наш рівень постійно зростатиме, і ми будемо процвітати. Мудрість світу полягає в тому, що розмір щомісячних виплат стає важливішим за суму позики. Наші зобов'язання певним чином полишені самі на себе, а якщо все піде шкереберть, нам нічого не залишиться, крім банкрутства.

А зараз давайте розглянемо, в чому полягає Божа мудрість, коли йдеться про ведення особистих фінансових справ, як про це постійно навчають пророки. В основі лежить самозабезпечення і робота. Ми використовуємо гроші належним

чином, коли платимо чесну десятину і щедрі пожертвування. Ми витрачаємо менше, ніж заробляємо, і бачимо різницю між потребами і бажаннями. Ми уникаємо боргів і беремо в борг лише на основні потреби. Ми живемо в межах свого бюджету. Ми робимо заощадження. Ми чесно дотримуємося всіх своїх зобов'язань.

Приблизно 14 років тому Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) застерігав: “Я кажу, що прийшов час привести до ладу наші домівки. Так багато людей живе, витрачаючи практично все, що вони заробляють. Насправді, дехто живе в борг. ... Існують передвісники бурі, що наближається, і до них нам слід уважніше прислухатися”⁹.

Кілька років тому, коли наше процвітання досягло піку, Президент Томас С. Монсон сказав:

“Мої брати і сестри! Уникайте філософії, згідно з якою вчорашні розкоші стали сьогодні необхідністю. Вони не є необхідністю, якщо ми їх такими не зробили. Багато людей взяли на себе довготривалий борг лише для того, щоб потім зрозуміти, що зміни настають: люди хворіють або стають непрацездатними, компанії зазнають краху чи занепаду, роботу втрачають, природні катаклізми стаються. З багатьох причин виплату великих боргів стає неможливо здійснювати. Наші борги перетворюються на Дамоклів меч, що висить над нашими головами і загрожує знищенням.

Я закликаю вас жити відповідно до ваших статків. Людина не може витрачати більше, ніж заробляє, і залишатися платоспроможною. Я обіцяю вам, що ви будете щасливішими, якщо вам не потрібно буде хвилюватися про те, як погасити наступний платіж непотрібного боргу”¹⁰.

Чи бачите ви, як мудрість Бога може суперечити мудрості світу? Вибір *не* був таким очевидним, коли все виглядало таким процвітаючим. Багато членів Церкви шкодують, що вони не були достатньо уважними.

Багато чого ми можемо дізнатися про мудрість прямо зараз. Я обіцяю, що Господні благословення будуть вашими, якщо ви будете шукати мудрість—мудрість Божу.



Це є Божа мудрість.

Я пропоную, щоб ви подумали про те, що вас зараз непокоїть. Проведіть лінію посередині аркуша паперу. Зробіть список того, що є від мудрості світу,—зліва, а того, що від мудрості Бога,—справа. Протилежні позиції записуйте одна проти одної.

Який вибір ви робите?

У 45-му розділі Учення і Завітів, де розповідається про події, що передуватимуть Другому пришествю Спасителя, Господь знову розповідає нам історію про десятиох дів, а потім закінчує такими словами: “Бо тих, хто є мудрими й отримали істину, і взяли Святого Духа собі за свого провідника, і кого не було обмануто—істинно Я кажу вам, їх не буде зрубано і кинуту у вогонь, але вони переживуть той день” (УЗ 45:57).

Тож давайте будемо прагнути мудрості Божої. Зараз ми знаходимося в різних економічних ситуаціях по всьому світу, тому є певні занепокоєння, коли ми плануємо роботу, кар’єру і надходження. Але попереду на нас чекає багато хороших днів

процвітання. Багато чого ми можемо дізнатися про мудрість прямо зараз. Я обіцяю, що Господні благословення будуть вашими, якщо ви будете шукати мудрість—мудрість Божу. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга, що відбувся 10 квітня 2009 року. Повний текст англійською мовою можна знайти на сайті <http://web.byui.edu/DevotionalsAndSpeeches>.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Andrew Lih, *The Wikipedia Revolution* (2009), xv–xvi; див. також http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_comparisons; <http://wikimediafoundation.org/wiki/FAQ/en>; http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Wikipedia.
2. Див. Ramona Emerson, “Facebook Users Expected to Pass 1 Billion in August: iCrossing,” *The Huffington Post*, Jan. 14, 2012, www.huffingtonpost.com/2012/01/13/facebook-users-1-billion-icrossing_n_1204948.html.
3. “Choruses from “The Rock,”” в *T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays, 1909–1950* (1980), 96.
4. *Mark Twain Laughing: Humorous Anecdotes by and about Samuel L. Clemens*, ed. P. M. Zall (1985), xxii.
5. Див. Marion G. Romney, “Converting Knowledge into Wisdom,” *Ensign*, July 1983, 5.
6. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 269.
7. Див. Гордон Б. Хінклі, “Ми ходимо з вірою”, *Ліягона*, липень 2002 р., сс. 81–82.
8. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 203.
9. Gordon B. Hinckley, “To the Boys and to the Men,” *Ensign*, Nov. 1998, 53.
10. Див. Томас С. Монсон, “Будь взірцем”, *Ліягона*, трав. 2006, с. 19.

Подумайте про те, що вас зараз непокоїть. Проведіть лінію посередині аркуша паперу. Зробіть список того, що є від мудрості світу,—зліва, а того, що від мудрості Бога,—справа. Протилежні позиції записуйте одна проти одної.

ЗМІСТОВНО НАВЧАТИ ВДОМА

Чотири
способи
навчити
наших
дітей важ-

Правильно скористатися сприятливими моментами, щоб навчати наших вісьмох дітей, було, з одного боку, не легко, а з іншого—вартим зусиль. Але знаючи про те, що “дім—це найперше і найбільш придатне місце, де діти отримують уроки життя”¹, ми з дружиною намагалися зробити все можливе, щоб допомогти дітям засвоїти ті уроки. Ось кілька принципів, які нам допомогли.

ливим урокам
життя.

Даррен Е. Шмідт

у баскетбольній команді, якщо я буду їхнім тренером. Відповідь була різною—від: “Я так не думаю”, до “Тату! У нас є кільце у дворі, і нам подобається, коли ти з нами граєш і ми граємо з сусідськими дітьми. Нам би хотілося робити це частіше!”

Вивчайте Писання і дійте згідно з ними

Є величезна різниця між *читанням* Писань і *вивченням* їх. Стародавній пророк Єгошуа навчав, що вивчення книги Писань буде успішним, якщо ми будемо “роздумувати про неї вдень та вночі” і “додержувати *чинити все, що написано в ній*” (Ісус Навин 1:8; курсив додано). Під час сімейного вивчення книги Писань ми досягали найбільшого успіху, коли давали дітям час подумати над конкретними питаннями, а потім запрошували їх “чинити [так, як] написано в ній”.

Якось увечері ми їли щось смачне у дворі й читали в Книзі Мормона про занепад нефійців. Я відчув спонукання запитати дітей, чому, на їхню думку, нефійці стали такими злочестивими. Шестирічна Селест сказала, що, як вона вважає, нефійці й ламанійці перестали щодня молитися. Ми усі погодилися, що початок занепаду нефійців почався з того, що вони забули про молитву та інші, на перший погляд, незначні речі. У ту мить мені прийшла думка запросити дітей молитися більш вдумливо, з більшим почуттям.

Наступного дня я запитав, як пройшли їхні молитви. Це дало їм можливість поділитися своїми відчуттями, а я зміг ще більше свідчити про молитву. Не кожне сімейне вивчення Писань відбувалося так добре, але коли вивчення супроводжувалося обговоренням, а

Робіть те, що є найкращим

Коли в житті наших дітей з’являлося все більше і більше заходів, загострювалося питання їхньої пріоритетності. Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, нагадував нам, що “сам по собі *добрий характер* певних справ ще не є достатнім приводом для того, щоб робити їх. ... Деякі справи є не просто добрими, а кращими, і саме на них має бути зосереджена головна увага в нашому житті”. Далі він сказав: “Батькам слід діяти так, щоб зберегти час для сімейних молитов, сімейного вивчення Писань, домашніх сімейних вечорів та інших дорогоцінних нагод для єднання душ та особистого спілкування сам на сам, що об’єднує сім’ю і зосереджує увагу дітей на вічних цінностях. Батькам слід повсякчасно навчати своїх дітей евангельських пріоритетів”².

Життя довело, що це хороша порада для нашої сім’ї. Коли ми з дружиною почали з молитвою роздумувати про заходи, до яких залучати наших дітей поза домом, то побачили, що частина того, що нам здавалося важливим, виявилось непотрібним. Я особливо був здивований, коли запитав дітей, чи хочуть вони брати участь



потім запрошенням діяти відповідно до засвоєного, Писання набували більшого значення для них.

Допоможіть дітям стати більш відповідальними

Ми зрозуміли, що дуже важливо давати дітям завдання й дозволяти самим поміркувати над його деталями. Коли ми дозволяємо дітям бути залученими до чогось і допомагаємо приймати певні сімейні рішення, то більш імовірно, що вони будуть активними учасниками. У них також розвивається почуття власності й відповідальності, й таким чином вони навчаються “робити багато чого за своєю власною волею, і вершити багато праведності” (УЗ 58:27). Ось що допомогло нашим дітям бути відповідальнішими:

Під час вивчення Писань ми досягли найбільшого успіху, коли давали дітям час подумати над питаннями, а потім запрошували їх діяти.

- Допмагайте їм за їхнім власним вибором підготувати урок, уривок з Писань чи виступити з номером на домашньому сімейному вечорі.
- Давайте кожному можливість вибрати гімн, який ви заспіваєте під час сімейного вивчення Писань, а потім запропонуйте дитині помолитися.
- Давайте їм можливість спланувати й нести відповідальність за якусь частину сімейної подорожі.
- Разом з ними проводьте сімейні ради, де обговорюються фінансові питання, і дайте їм можливість приймати рішення щодо покупок.
- Навчайте їх, як виконувати певну роботу, і доручайте їм виконання цієї роботи впродовж тижня.
- Щомісяця здійснюйте сімейний проект

служіння і давайте можливість дітям вирішити, кому сім'я буде допомагати.

- Давайте їм можливість по черзі вибирати, кого вони будуть провідувати в якусь із неділь.
- Дайте їм можливість призначити сімейний захід на певний вечір якогось місяця.



“Серед можливостей, які посідають пріоритетне місце,—дати відповідь дитині, коли вона щиро розпитує, пам’ятаючи, що діти не *завжди* розпитують, не *завжди* хочуть навчатися, і не *завжди* будуть слухати,—навчав старійшина Річард Л. Еванс (1906–1971), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів.—І часто нам потрібно підлаштовуватися під *їхні* вимоги, *їхній* час, а не завжди лише під *наші*

вимоги і *наш* час. ... Якщо вони зрозуміють, що можуть довіряти нам свої прості запитання, то пізніше можуть довірити і більш важливі”³.

Направляйте їх

Були часи, коли нам з дружиною здавалося, що ми, як ті загоничі, зганяємо своїх дітей для молитви чи вивчення Писань. Але були часи, коли ми відчували чудовий дух, який з’являвся, коли ми як пастухи, вели свою невеличку отару й піклувалися про неї. Якщо ми неухважні, то легко можемо пропустити ці сприятливі моменти пастирського досвіду.

Одна така нагода трапилася, коли я вкладав дітей спати. Один із синів запитав: “Тату, що тебе спокушає?”

Таке запитання було для мене повною несподіванкою.

Потім він сказав: “Ми говорили про те, що спокушає нас, і ми почали міркувати, що спокушає тебе”.

Я зрозумів, що то випала чудова нагода його навчати, але я був такий виснажений після довгого робочого дня. Я не був настроений на серйозну розмову з двома хлопчиками о такій пізній порі, тим більше, що вранці їм треба було йти до школи.

Однак у той же час мені пригадалася історія про Спасителя біля криниці. Навіть після приблизно 50-кілометрової подорожі пішки Він приділив час тому, щоб навчати жінку з Самарії (див. Іван 4). Я подумав, що то може бути один з “криничних” моментів, тож сів і запитав у них, чи вважають вони, що відчувати спокусу—це гріх. Настала довга пауза, а потім ми почали розмовляти і слухати один одного. Я навчав їх про те, як Спаситель протистояв Сатані (див. Матвій 4) і свідчив про благословення, які ми отримуємо, якщо опираємося спокусі.

Для мене як батька то був один з особливих моментів. Ми лягли спати трохи пізніше, ніж завжди, але радість, яку я відчував, була варта будь-якого недосипання.

Вибрані й підтримані Господом

Відповідальність піклуватися про Божих дітей є важкою. Кожного разу, коли як батько я відчуваю свою невідповідність, то нагадую собі слова, одного разу сказані старійшиною Нілом А. Максвеллом, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Той самий Бог, який з точністю помістив зірку на відповідну орбіту за тисячі років до того, як вона з’явилася над Віфлеємом, щоб ознаменувати народження Дитяти, приділяє принаймні таку ж увагу тому, щоб помістити кожного з нас на відповідні людські орбіти, щоб ми могли, якщо захочемо, осявати ландшафт свого особистого життя, аби наше світло могло не лише вести інших, але також і зігрівати їх”⁴.

Це висловлювання підтримує мене, коли я занепадаю духом. Воно дає нам з дружиною відвагу у виконанні батьківських обов’язків завдяки знанню про те, що наші діти були поміщені на нашу “орбіту” для певної мети і що Небесний Батько довіряє нам.

Нехай Він благословляє вашу сім’ю, коли ви разом вивчатимете євангелію, допомагатимете дітям ставати відповідальними й будете користуватися тими дорогоцінними миттями, що дають можливість навчати. ■

ПОСИЛАННЯ

1. David O. McKay, in *Family Home Evening Manual* (1968), iii.
2. Даллін Х. Оукс, “Добре, краще, найкраще”, *Ліягона*, лист. 2007, сс. 104, 105.
3. Richard L. Evans, “The Spoken Word,” *Ensign*, May 1971, 12.
4. Neal A. Maxwell, *That My Family Should Partake* (1974), 86.



ЦІННІСТЬ ОСВІТИ

Освіта—це важлива частина евангелії та підготовки до участі в громадському житті й забезпеченні себе і своєї сім'ї¹. Старійшина Крейг А. Кардон, сімдесятник, говорить про важливість освіти на сторінках 54–55 цього номера журналу.

“У цьому світі, який стає дедалі складнішим, освіта є одним з найважливіших надбань у житті,— пише він.—І хоча це правда, що краща освіта зазвичай веде до можливості мати кращі матеріальні блага, усе ж більша цінність здобуття знань в тому, що вони дають нам можливість бути кращою рушійною силою у досягненні цілей Господа”.

У брошурі *Заради зміцнення молоді* сказано: “Ваша освіта повинна включати здобуття духовного знання. Вивчайте Писання і слова пророків останніх днів. Беріть участь у семінарії та інституті. Протягом усього життя продовжуйте дізнаватися про план Небесного Батька. Це духовне навчання допомагатиме вам знаходити відповіді на виклики життя і запрошуватиме Святого Духа бути вашим напарником”².

Рекомендації для навчання молоді

- Прочитайте у брошурі *Заради зміцнення молоді* розділ про освіту. Розкажіть позитивний випадок зі свого життя про навчання у школі й вивчення

евангелії. Це дасть вам можливість обговорити цю норму з вашим підлітком і відповідати на запитання, які у нього чи неї можуть виникати.

- Допоможіть своєму підлітку поставити цілі щодо професії та освіти, беручи до уваги його чи її таланти й інтереси. Допоможіть їм визначити, які кроки треба зробити, щоб почати працювати над досягненням цих цілей.
- Ви можете провести домашній сімейний вечір, присвячений важливості освіти (хорошим матеріалом буде стаття старійшини Далліна Х. Оукса і сестри Крістен М. Оукс “Навчання і святі останніх днів”, *Ліягона*, квіт. 2009, сс. 26–31).
- Зайдіть на сайт youth.lds.org і натисніть на “For the Strength of Youth” під Youth Menu. Під заголовком “Education” ви знайдете уривки з Писань про освіту, відео (див., наприклад, “Surfing or Seminary?”), радіопрограми каналу Mormon Channel, запитання і відповіді та статті, у тому числі генеральних авторитетів.

Рекомендації для навчання дітей

Вивчати щось нове—цікаво, але навчання також може бути й важким. У цьому номері є історія під заголовком “Готова читати” (с. 66). У ній розповідається про дівчинку з дислексією, якій важко читати

УРИВКИ З ПИСАНЬ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ

Приповісті 4:7

2 Нефій 9:29

Алма 37:35

Учення і Завіти 88:77–80

вголос, і про те, як діти Початкового товариства заохочують її намагатися читати. Ви можете прочитати цю історію зі своїми дітьми й обговорити з ними такі питання:

- Що відчувала Мері, коли намагалася робити щось складне? Чому важливо продовжувати навчання, навіть якщо це важко?
- Що робили інші діти, щоб допомогти Мері? Що ви можете робити, щоб допомагати іншим навчатися вдома, у церкві та в школі? ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 9.
2. *Заради зміцнення молоді*, с. 10.



Молоді жінки і рішення про служіння на місії



Під час жовтневої генеральної конференції 2012 року Президент Томас С. Монсон оголосив, що “здатні до служіння, гідні молоді жінки, які мають бажання служити на місії, можуть бути рекомендованими для місіонерського служіння у віці 19 років, а не у 21 рік”. Він сказав, що хоча на молодих жінок, “на відміну від молодих чоловіків, цей обов’язок не поширюється”, вони “роблять цінний внесок і ми високо цінуємо їхнє служіння”¹.

Як сестра вирішує, служити їй, чи ні? У наступних розповідях описується, як сестер спрямовував Дух у виборі правильного шляху.

Пропущена ланка

Якби хтось мене запитав, чи служитиму я на місії, я відповіла б: ні. З віком я почала позитивніше ставитися до цієї ідеї, частково тому, що бачила, як служать мої старші брати і сестри. Але я все ще ніколи посправжньому не думала, що колись сама поїду на місію.

Коли мені виповнився 21 рік, я почала думати, чи слід мені їхати на місію, але я ніколи серйозно про це не молилася. Час минав, я почала відчувати, ніби мені чогось не вистачає. Я розповіла про свої почуття мамі, і вона порадила ще раз подумати про місію. Вона сказала, що коли була в такому ж віці, то мала такі ж переживання, про які я розповіла. Служіння на місії стало для неї відповіддю, то, можливо, ця відповідь була і моєю.

Як ці дорослі молоді жінки застосували пророчу пораду щодо служіння на місії повного дня.

Я боялася молитися про місію. Одна причина, з якої я ніколи не думала про місію раніше полягала в тому, що я не вважала себе достатньо сильною для цього. Я мала залишити зручне життя і, ймовірно, вивчити нову мову. Крім того, я не думала, що знаю євангелію достатньо добре, аби навчати. Але коли я цілеспрямовано молилася, то відчула, що страх розтанув. Отримана відповідь не допускала ніяких сумнівів: Господь мене любить і хоче, щоб я служила на місії.

Я була вражена тією впевненістю, яку відчула після отримання відповіді. Я більше не хвилювалася і не відчувала себе невідповідною. Натомість я горіла бажанням ділитися євангелією і почала готувати документи на місію. Невдовзі мене покликали служити на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті.

Ребекка Келлер Монсон

Місіонерське життя

Коли мені було 17 років, люди почали запитувати мене, чи хочу я служити на місії. Я ще не вирішила, тож завжди знаходила відмовки.

Але коли наближався мій 21 день народження, я почала про це роздумувати. Я читала патріарше благословення, розмовляла з батьками і молилася.

Бажання у мене так і не з’явилося. Я ніколи не відчувала, що мені потрібно служити. Я думала про пораду Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008), який сказав,



ДУХ ОДКРОВЕННЯ

“Коли вибір спричинить справжні зміни у нашому житті ... і коли ми живемо в гармонії з Духом і шукаємо Його провodu, ми можемо бути впевнені, що отримаємо необхідне скерування для досягнення нашої цілі. Господь не залишить нас без допомоги”.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Revelation,” in *Brigham Young University 1981–1982 Fireside and Devotional Speeches* (1982), 26.

що хоча служіння сестер радо сприйматиметься, “на них не покладається обов’язок їхати на місію”². Я також отримувала нагадування в словах Господа, що містяться в Ученні і Завітах: “Отже, якщо ви маєте бажання служити Богові, вас покликано до роботи” (4:3).

Той вірш допоміг мені прийняти рішення не служити на місії. Коли я сказала Господу в молитві про своє рішення, я відчувала спокій і підтвердження, що я можу бути місіонеркою, не служачи на місії повного дня. Відтоді я знаходила багато способів ділитися свідченням—під час розмов я розповідала про Господні лагідні милості, під час візитного вчителювання або виконання сімейно-історичної та храмової роботи. Я віддано виконувала місіонерську роботу, намагаючись жити за євангелією і слідувати надихаючим настановам Духа.

Емі Саймон

Розумна сміливість

На початку 2010 року я долала певні труднощі й пішла на прогулянку, щоб розібратися зі своїми думками. Під час прогулянки я відчула, як Дух прошепотів, що я не повинна хвилюватися про минуле, натомість мені слід подумати про майбутнє. Як тільки я почала думати про свою мету закінчити школу, то відчула натхнення поміркувати про служіння на місії. Я ніколи не думала про місію раніше, але як тільки з’явилася ця ідея, виникло й бажання служити. Однак я вирішила, що мені потрібен час, щоб обдумати таке важливе рішення.

Наступні чотири місяці були сповнені спонуканнями служити на місії. Хоча я й була сповнена таким самим бажанням і захопленням, коли відчувала спонукання, але також приходили сумніви й страхи. Я знала, що жінок заохочують служити, якщо у них є бажання, але вони не зобов’язані це робити. У цей час я отримала



благословення священства, де було сказано, що Господь буде задоволений будь-яким моїм рішенням.

Наступного літа я жила в одній кімнаті з дівчиною, яка відслужила місію. Вона розповідала, що також відчувала страх навіть після того, як прийняла рішення служити. Вона допомогла мені зрозуміти, що Дух не може достукатися до нас, коли ми сумніваємося або боїмося (див. 2 Тимофію 1:7). Під час нашої розмови Дух торкнувся мого серця. Я повернулася у свою кімнату й прочитала листа від подруги, яка служила на місії. Завдяки листу мені захотілося прочитати Єгошуа 1:9, і я відчула, як Дух підштовхує мене дивитися вгору.

Слова пронизали мою душу: “Будь сильний та відважний... Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити”. Мені здавалося, ніби Господь промовляє безпосередньо до мене. Я знала, що можу служити на місії. Мені не потрібно було боятися—я не буду на самоті. Господь буде зі мною.

Через місяць я отримала покликання служити в Філіппінській місії Ілоіло, де вірш Єгошуа 9 був віршем місії.

Крістен Ніколь Даннер

Інша місія

Я все життя планувала служити на місії повного дня. Але коли я поїхала в коледж Університету Бригама Янга (шт. Юта, США), то почала хвилюватися. Як я можу знати, чи дійсно мені потрібно служити на місії? Увесь рік перед своїм 21-м днем народженням я благала Небесного Батька



сказати, чи повинна я служити. Тоді один з викладачів релігії сказав те, що змінило все моє життя: “Господь не може рухати припарковану машину”. Я вирішила діяти.

Я подала документи, отримала покликання, купила місіонерський одяг і поїхала додому з Юти в Північну Кароліну—увесь цей час готуючись до місії, щиро молячись, навчаючись і постячись.

Після того як я поїхала додому в Північну Кароліну, один юнак, з яким я познайомилася під час навчання, прилетів, щоб провідати мене, і ми серйозно поговорили про наші стосунки.

Мої молитви знову стали ширими й гарячими, але я все ще відчувала, що Господь довіряє мені у прийнятті рішення. Я відчула тягар відповідальності, але також спокійне запевнення, що якщо я вибиратиму з вірою, Господь підтримає моє рішення.

За десять днів до мого від'їзду мій друг зробив пропозицію. Я відклала місію, щоб дати собі час подумати. Коли я вирішила заручитися, Дух підтвердив моєму нареченому й мені, що це було правильно.

Хоча я не служила на місії повного дня, підготовка до неї змінила моє життя. Наближаючись до Господа, я змогла стати людиною, якою Він хоче мене бачити у виконанні місії дружини і матері.

Кассі Рандалл

Досвід на все життя

З раннього віку Господь благословив мене сильним свідченням про євангелію і любов'ю до неї, але я не можу пригадати якогось певного моменту, коли я знала, що служити на місії—це правильно. Я просто завжди знала, що поїду. Я встановила ціль жити таким чином, щоб бути гідною служити на місії.

Коли я почала готувати документи, я постилася, молилася і ходила до храму. Коли я працювала зі своїм єпископом, то продовжувала відчувати спокій, який супроводжував мене упродовж життя, коли я думала про служіння на місії.

Іноді цей процес проходив важко: здавалося, що життя раптом стало дорожчим, а в коледжі й на роботі висували більше вимог. Я навчалася в коледжі далеко від дому, і мені здавалося, що всі подруги виходять заміж. Було страшно думати, що люди, які були мені близькі, будуть постійно змінюватися, поки мене не буде.

Оскільки в моєму житті не було якоїсь визначної духовної події, яка була б підтвердженням мого рішення служити, легко було піддатися сумнівам, коли виникали труднощі. Але Господь благословив мене після отримання покликання до Чилійської Східної місії в Сантьяго, і я могла розвивати любов до людей з моєї місії ще до від'їзду. Зараз у мене є досвід, який я буду згадувати все своє життя і завдяки якому з'явилася свідчення про те, що місія є для мене хорошим вибором. ■

Медлін Бейлі

ПОСИЛАННЯ

1. Томас С. Монсон, “Вітаємо на конференції”, *Ліягона*, лис. 2012, сс. 4–5.
2. Гордон Б. Хінклі, “Єпископам Церкви”, *Всесвітні збори навчання провідництва*, червень 2004 року, с. 27.

ЯК ВІДПОВІДАТИ НА ЗАПИТАННЯ

Чи від усіх мормонів вимагається служіння на місії? Ні, будь-яке місіонерське служіння є добровільним. Від молодих чоловіків очікується, що вони служитимуть; служіння молодих жінок радо приймається; а літніх людей і подружні пари заохочують до служіння, якщо у них є можливість. Юнаки можуть починати служіння у 18 років і служити 2 роки. Молоді жінки можуть починати в 19 років і служити 18 місяців. Літні люди, що перебувають на пенсії, або подружні пари можуть здійснювати різноманітне служіння, яке триває від 6 до 23 місяців.

Члени Церкви вважають це своїм привілеєм, показувати свою любов до інших людей і до Господа, наслідуючи Його настанову: “Тож ідіть, і навчійте всі народи” (Матвій 28:19).

Більш докладну інформацію можна знайти на сайті mormon.org/faq і натиснути на темі, присвяченій місіонерам.

Щоб знайти більш
докладну інформацію
про можливість для літніх
людей служити на місії, зай-
діть разом з провідником
священства на сайт [lds.org/
service/missionary-service](https://www.lds.org/service/missionary-service).

Яка місія



буде найкращою?

*Якими б не були ваші обставини,
ви можете служити на місії в похилому віці.*

	Місія повного дня	Місія церковного служіння	Довготривале волонтерське служіння
Хто може служити?	Літні подружжя, літні сестри	Літні подружжя, літні брати, літні сестри	Будь-хто
Чи необхідно бути членом Церкви, гідним відвідування храму?	Так	Так	Ні
Тривалість служіння за часом	Більше 32 годин на тиждень	Від 8 до 32 годин на тиждень	Менше 8 годин на тиждень
Тривалість місії	6–23 місяці	6–24 місяці (можна служити довше, якщо ухвалить президент колу)	Як завгодно довго
Робочий статус	На пенсії	Можуть бути на пенсії або все ще працювати	Можуть бути на пенсії або все ще працювати
Місцезнаходження	Далеко від дому	Близько від дому або вдома	Вдома
Фінанси	Повинні бути спроможними сплачувати за місію, на яку їх покликано. Повинні платити за житло (до 1400 американських доларів для подружніх пар), медичне і стоматологічне страхування, транспортне обслуговування на місії, особисті витрати	Повинні бути спроможними сплачувати за місію, на яку їх покликано. Повинні платити за житло, медичне і стоматологічне страхування, транспортне обслуговування, особисті витрати	Повинні піклуватися про особисті витрати

ДІЛИТИСЯ СВОЇМ СВІТЛОМ

Той день був незвичним для південної Каліфорнії, США: грім, блискавка, проливний дощ і задушлива спека. Мені так хотілося просто відпочити й подивитися фільм у своєму домі з кондиціонером. Але як тільки я сіла, то відчула, що маю зателефонувати своїй подрузі Шеррілл.

Я стояла у темряві й думала, як часто я була схожою на тих людей через дорогу—насолоджувалася світлом евангелії в той час, як мої ближні перебували в темряві.

Коли я подзвонила, то дізналася, що у неї зранку немає електрики. Вона непокоїлася, що її заморожені продукти розтануть, а молоко зіпсується. Тож ми перевезли її їжу в мій холодильник.

Наступного вечора ми з Шеррілл стояли перед її домом. Усі будинки на її стороні дороги були в повній темряві, в той час, як у будинках з протилежного боку була електрика. Один будинок особливо привертав мою увагу. Він знаходився прямо через дорогу і потопав у світлі, люди сиділи на ганку, розмовляли,

сміялися і відчувалося, що їм дуже добре разом.

У наступні дні я не могла забути ту сцену. Контраст був вражаючим: повна темрява на одному боці вулиці і яскраві вогні на протилежному. Люди сиділи у темряві, а в той час їхні сусіди насолоджувалися світлом.

Та картинка змусила мене подумати, як часто я була схожою на тих людей через дорогу—насолоджувалася світлом евангелії в той час, як інші сиділи в темряві. Я уявила, як сиджу на ганку з кількома



своїми друзями з церкви, насолоджуюся світлом евангелії і не ділюся ним з іншими.

Кожна людина в світі народилася зі світлом—Світлом Христа. Як члени Церкви ми маємо привілей робити те світло яскравішим, діячись евангелією. Спаситель навчав:

“Дивіться, чи люди запалюють свічку і ставлять її під посудину? Ні, але на свічник, і вона дає світло всім, хто в домі;

Отже, нехай ваше світло сяє перед цим народом, щоб

вони бачили ваші добрі вчинки і прославляли вашого Батька, Який на небесах” (3 Нефій 12:15–16).

Як члени Церкви ми маємо обов'язок робити так, щоб наше свідчення про Христа сяяло і всі його бачили—особливо ті, хто перебуває в духовній темряві. Після цього випадку я вирішила бути такою людиною, якій Небесний Батько може довіряти,—я вийду із затишку свого ганку і понесу світло евангелії своїм ближнім, які перебувають у темряві. ■

Долорес Собескі, шт. Каліфорнія, США

МОЯ ПЕРША МОЛИТВА ПРО ПЕРШЕ ВИДІННЯ

Коли я вирішила охреститися, це сталося завдяки тому, що у процесі навчання місіонерами деякі мої проблеми вирішилися. Це не сталося завдяки тому, що я молилася і отримала свідчення, що Книга Мормона істинна і що Джозеф Сміт бачив Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. Місіонери запрошували мене молитися про це, але я ніколи не робила цього. Я просто вірила тому, чого навчали місіонери.

Через три роки після хрищення одна сестра з кафедри поділилася своїм свідченням про Книгу Мормона і Джозефа Сміта. Вона попросила всіх поміркувати над цим питанням: “Чи дійсно ми молилися, щоб знати про істинність Книги

Мормона і про те, що сталося з Джозефом Смітом?” Це запитання вразило мене і я подумала: “Я ніколи про це не молилася, але повинна була б, і я це зроблю”.

Я відчула спонукання зробити це, бо моя віра в той час була слабкою і свідчення про Писання не було глибоким. Того вечора я молилася Небесному Батькові про Джозефа Сміта і про істинність Книги Мормона.

Я нічого не відчула після першої молитви, так само, як і після другої. Щоб не впасти у відчай, я відкрила у Писаннях Джозеф Сміт—Історія 1:14–17, де описується, як Джозеф пішов до гаю, щоб помолитися:

“Я побачив прямо над головою стовп світла, яскравішого за сонце, і спускаючись повільно з неба, це світло впало на мене.

Не встигло це небесне світло з'явитися, як я відчув, що позбувся ворога. ... Коли світло було на мені, я побачив двох Осіб”.

Коли я читала ці слова, то почала тремтіти, ніби крізь моє тіло пройшов електричний струм. У ту ж мить я вже знала, що Джозеф Сміт дійсно бачив Небесного Батька і Його Улюбленого Сина Ісуса Христа. Я знала, що у нас є Книга Мормона, тому що Бог переклав її через Свого пророка.

Я вдячна, що Небесний Батько дав мені це свідчення про істинність Першого видіння. Я зрозуміла, що якби евангелію не було відновлено, я не пізнала б свого Викупителя. Я знаю, що повнота евангелії є істинною, і я знаю, що всі Божі обіцяння для мене збудуться, якщо я з вірою витерплю до кінця. ■
Джинг-джуан Чен, Тайвань

ЧИ МОЖУ Я ОТРИМАТИ БЛАГОСЛОВЕННЯ?

Багато років тому я супроводжував брата Шаафа, у якого був домашнім учителем, до лікарні, щоб дати благословення священства його дружині перед операцією. Сестра Шааф лежала в одній палаті з жінкою на ім'я Анні Леддар, яка давно перебувала в лікарні. У неї була остання стадія раку, й ніхто не сподівався, що вона довго проживе.

Перш ніж давати благословення, я хотів закрити штору, яка була між двома лікарняними ліжками, але передумав. Мені не хотілося, щоб Анні відчула, ніби від неї відгороджуються, тож я пояснив, що

Перш ніж давати благословення, я хотів закрити штору, яка була між двома лікарняними ліжками, але передумав. Мені не хотілося, щоб Анні відчула, ніби від неї відгороджуються.

ми збираємося робити, і запитав, чи хоче вона побачити, як дається благословення. Вона сказала, що хоче подивитися. Її покійний чоловік був священником в іншій церкві, тож їй було цікаво, у що віримо ми. Ми з братом Шаафом давали благословення, а Анні слухала.

Через кілька днів, до того, як сестра Шааф виписалася з лікарні, Анні запитала, чи може і вона отримати благословення. Ми з братом Шаафом радо повернулися до лікарні, щоб дати їй благословення. Анні не вилікувалася від раку, але стан її здоров'я покращився.

Вона була зацікавлена в тому, щоб дізнатися про євангелію більше, тож я попросив місіонерів піти до лікарні й навчати її. Вона слухала євангельське послання з відкритим серцем і вирішила охреститися. Кожного тижня після хрищення ми приходили до лікарні, щоб відвезти Анні до церкви в її інвалідному візку.

Тому що Анні була хвора, їй було нелегко приходити до церкви, але невдовзі вона знайшла підходящий для неї спосіб служити Господу. Ми принесли їй друкарську машинку, і вона годинами виконувала сімейно-історичну роботу в лікарні. Анні прожила на три роки довше, ніж сподівалися, і підготувала сотні імен для храму, перш ніж пішла з життя.

Після смерті Анні сестра Шааф виконала вікарну роботу для багатьох предків Анні жіночої статі.

Наскільки я знаю, Анні була єдиною у своїй сім'ї, хто приєднався до Церкви. Її живі родичі без особливого ентузіазму сприймали її членство у Церкві, але я впевнений, що багато її померлих родичів були вдячними за вікарну роботу, яка була для них зроблена.

Ми ніколи не знаємо, чи готові ті люди, яких ми зустрічаємо, прийняти євангелію. Я вдячний за можливість побачити, як насіння, посіяне в серці Анні після того, як вона спостерігала за наданням благословення священства, проросло і благословило сотні дітей Небесного Батька. ■

Арт Кратер, шт. Нью-Йорк, США



МОЄ БАЖАННЯ НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Коли у 18-річному віці я прийняла євангелію, то зрозуміла, що скуштувала від плоду, який є солодшим над усе солодке. Я відчувала величезну радість, але думала про членів своєї сім'ї, які не знали дороги й блукали. Мені було дуже сумно, що з усієї сім'ї лише я ходжу до церкви, але не знала, як допомогти іншим відкрити очі та вуха до істини.

Багатьма способами я намагалася переконати сім'ю послухати місіонерів. Але чим більше я намагалася, тим менше вони хотіли.

Я впала у відчай і вже думала про те, щоб більше не ходити до церкви. Але під час молитви пригадався такий вірш з Писань: "Якщо після цього ви зречетеся Мене, то було б краще для вас, аби ви зовсім не знали Мене" (2 Нефій 31:14). Я більше молилася, читала Писання, ходила на церковні збори і зосереджувалася на благословеннях у моему житті. Унаслідок цього біль почав відступати.

Коли наблизився мій день народження, я відчула натхнення влаштувати у своєму домі вечірку й запросити всіх друзів з Церкви, у тому числі й місіонерів повного дня. Я хотіла, щоб моя сім'я ближче поспілкувалася з членами Церкви, які здавалися мені найщасливішими людьми на світі. Для мене ця вечірка була схожа на домашній сімейний вечір.

Після того дня все змінилося.



Коли наблизився мій день народження, я відчула натхнення влаштувати у себе вдома вечірку і запросити всіх своїх друзів з Церкви, у тому числі місіонерів повного дня.

Місіонерів радо запрошували в наш дім, і вони стали хорошими друзями нашої сім'ї. Одного дня мій тато оголосив, що хоче, аби вся наша сім'я слухала місіонерів і ходила до церкви. Я була вражена.

Через три роки після мого хрищення вся моя сім'я охристилася. На христинській службі моя мама свідчила, а мій тато подякував місіонерам. Члени приходу були вражені їхнім наверненням.

Як це відбулося? Зіграли роль усі проліті мною сльози і всі поставлені мною цілі. Але понад усе серце мого батька зворушили любов і дружба місіонерів та членів приходу. Усі члени приходу були місіонерами завдяки своєму прикладу життя за євангелією Ісуса Христа. Я вдячна за них і за план Небесного Батька, який дозволяє сім'ям бути разом навіки. ■

Анжеліка Карбонелл Дігал,
Філіппіни



Старійшина
Майкл Т. Рінгвуд
Сімдесятник

Віра, надія і СТОСУНКИ

*Бажання,
віра і надія
мають спря-
мовувати нас
до створення
стосунків, які
приведуть до
шлюбу.*

“**Т**и дійсно складав список “за і проти?”” Це здивоване запитання мого сина-підлітка стосувалося списку, який він знайшов в одному з моїх щоденників. То був не просто якийсь там список “за і проти”; то був список, зроблений мною 30 років тому, перед тим як я запропонував руку і серце його матері. Не знаю, чи багато чоловіків складали списки подібні до мого, але коли я обдумував можливість шлюбу із 24-річною студенткою коледжу, мені це здавалося правильним.

Не пам’ятаю жодного іншого запитання мого сина у той день про наше залицяння; він занадто зацікавився на списку. У мене все ще в пам’яті те, як він кричить своїм братам і сестрам: “Тато складав список про маму! Ідіть сюди, подивіться!” Однак, згадуючи той випадок, я можу подумати про багато запитань, які він *міг би* поставити.

Хіба ти не кохав її? Це мало б бути його першим запитанням. Моєю відповіддю було б: так,

кохав, ось чому я склав цей список. Я дійсно щиро її кохав і понад усе *бажав*, щоб вона була щаслива. Той список більше стосувався того, чи можу я зробити її щасливою, ніж того, чи любив я її або ні.

Хіба вам не було разом весело? Знову ж моєю відповіддю було б: так, було, ось чому я склав цей список. Це був спосіб переконалися, що моя *надія* на те, що їй завжди буде зі мною весело, стане реальністю.

Хіба ти не думав, що вона саме та? Мабуть, це саме інтригуюче запитання з усіх. Моєю відповіддю було б: так, я дійсно *вірив*, що вона була “саме тією”, однак я хотів впевнитися, що моя віра надихне мене діяти так, щоб у нас усе вдалося.

Не думаю, що тоді я розумів, наскільки навчання мого президента місії про віру та її складові: бажання, віру і надію, вплине на моє залицяння. З часом я набув більш чіткого розуміння цього і дуже вдячний президенту Ф. Рею Хокінсу



за його вплив на мене. Я все ще зберігаю нотатки, зроблені мною, 20-річним місіонером, коли мій молодий президент місії відкрив Писання і пояснив складові віри, які пізніше стануть мені у пригоді під час прийняття найголовнішого рішення в моєму житті.

Вчення Алми про віру

Навчаючи про віру, президент Хокінс навів слова Алми, коли той навчав бідних серед Зорамійців. Алма визначив необхідність мати складову віри, яку він назвав *бажання* (див. Алма 32:27). Бажання, щоб здійснилася якась подія, сильно надихає нас на необхідні кроки для зміцнення нашої віри.

Друга складова нашої віри, яка, згідно з ученням Алми, приходить через бажання—*віра*. Він сказав Зорамійцям, щоб вони дозволили їхньому бажанню діяти в них, доки вони не повірять достатньо, щоб помістити його слова у свої серця (див. вірш 27). Таке поєднання бажання і віри починає розбухати у наших серцях, і ми бачимо, що це щось хороше. Воно починає збільшувати нашу душу і просвітлювати наше розуміння. Воно стає приемним. (Див. вірш 28).

Надія—це ще одна важлива складова віри. Алма сказав смиренним Зорамійцям, що віра не є досконалим знанням. Це “*сподіва[ння]* на те, чого не видно, але що є істинним” (Алма 32:21; курсив додано). Так само і Мормон навчав, що надія є важливою складовою віри, коли сказав Моронію:

“Як може бути так, що ви досягнете віри, не маючи надії?” (Мороній 7:40). Надію можна описати, як здатність бачити щось краще у майбутньому¹. Мій список був для мене можливістю подивитися у майбутнє очима віри і, як Авраам, визначити, що я дійсно знайду “більше щастя і більший мир” (Авраам 1:2), якщо укладу шлюб з моєю обраницею.

Маючи складовою віри *бажання*, мені потрібні були *віра* і *надія*, щоб моя віра була довершеною. І мені треба було діяти, попросивши Розалі стати моєю дружиною. Той список—цей прояв моїх бажання, віри і надії—відіграв важливу роль у доданні мені сміливості зробити той важливий крок, який робив мою віру довершеною. Яків навчав, що віра без діл мертва (див. Якова 2:17). Які б не були мої бажання, віра чи надія, я б не знайшов більшого щастя і спокою, які дав мені шлюб, якби ці складові не підвели мене до того, щоб поставити найголовніше запитання. (На жаль, першого разу на мою пропозицію Розалі відповіла відмовою, але це вже інша історія. У таких ситуаціях—коли все йде не за нашим планом або не за нашим розпорядком—віра все ж відіграє істотну роль у нашому житті). Від нас обох це потребувало певної міри наполегливості і терпіння, і ми пізніше таки одружилися одного сніжного дня у грудні 1982 року.

Віра є важливою складовою усього, що ми робимо, включаючи



побачення і залицання. Бажання, віра і надія отримати більше щастя і більший спокій має надихати нас діяти для розвитку стосунків, які приведуть до шлюбу. Чи ви *бажаєте* виконувати план щастя? Чи ви *вірете*, що виконання плану приведе вас до більшого щастя і спокою? (Вірте мені, коли я кажу, що виконання плану й укладання шлюбу в храмі дійсно веде до більшого щастя і спокою). Чи ви сподіваєтеся на щасливий шлюб? Чи ваша надія дозволяє вам бачити себе в майбутньому у кращому місці? Якщо ваші відповіді на ці запитання ствердні, тоді ви маєте зробити вашу віру довершеною через дію. Запросіть когось на побачення! Прийміть запрошення піти на побачення! Бувайте там, де ви зможете зустріти інших неодружених дорослих, які думають так, як і ви. Коротше кажучи, йдіть шляхом, який приведе вас до більшого щастя і спокою.



Приклад віри Джозефа Сміта

Давайте звернемося до Джозефа Сміта, як до прикладу віри і прояву її складових: бажання, віри та надії.

Джозеф хотів знайти істинну Церкву Ісуса Христа. Його бажання було настільки сильним, що привело його до Писань, де він прочитав: “А якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога” (Якова 1:5). Він обдумував цей уривок. Він *бажав* мати мудрість, і він *вірив*, що отримає її, якщо попросить у Бога. Він зробив єдину логічну річ: він помолився і попросив у Бога. А тепер поміркуймо над цим хвилинку. У Джозефа було бажання знати істину. Він вірив словам Якова. Він сподівався отримати відповідь. Але якби він на цьому зупинився, нас би тут сьогодні не було. Застосування віри вимагало, щоб він пішов у гай і помолився. Я вірю, що коли Джозеф увійшов у гай, щоб помолитися, він очікував, що вийде звідти, отримавши

відповідь. Можливо він не очікував побачити Небесного Батька й Ісуса Христа, але він очікував на відповідь. Який чудовий приклад віри! У нього було бажання, він вірив, надіявся і діяв.

Віра 14-річного хлопчика змінила світ. Завдяки молитві Джозефа у Священному гаю, відкрилися небеса і Бог знову заговорив до Своїх дітей через пророка.

Одна з ваших можливостей виявити віру

Господь продовжує промовляти до нас через Своїх пророків сьогодні. Трохи більше ніж півтора роки тому Президент Томас С. Монсон сказав:

“Колись настає момент, коли треба серйозно подумати про шлюб і шукати супутницю, з якою ви хочете провести разом вічність. Якщо ви обираєте з мудрістю і віддано докладаєте зусиль для створення успішного шлюбу, тоді ніщо

інше у цьому житті не принесе вам більшого щастя.

Брати, коли ви будете укладати шлюб, ви бажатимете зробити це у домі Господа. Для вас, носії священства, не може бути жодної іншої альтернативи. Будьте обережні й не втрачайте свою гідність укласти шлюб саме там. Ви можете залишатися, не порушуючи встановлених норм і при цьому чудово проводити час”².

Ваше бажання, віра і надія можуть виявлятися не тільки у вигляді списку, як це було в моєму випадку, однак, як би ви їх не виявляли, для довершення вашої віри ви маєте прийняти до виконання пораду пророка Господа—шукати супутницю, з якою ви зможете знайти більше щастя. Ваші бажання, віра і надія також допоможуть вам вибрати мудро.

Благословення, здобуте через вибір створити вічний шлюб і зміцнювати його, дасть вам відчуття смаку плід евангелії, який Алма назвав “найціннішим, який є солодшим над усе солодке, і який є білішим над усе біле”. Він продовжував: “І ви будете бенкетувати цим плодом, аж поки не насититесь, щоб не бути голодним, і не бути спраглим” (Алма 32:42). Замість того, щоб боятися майбутнього, майте віру, яка дозволить вам мати право на отримання обіцянь Господа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Денніс Ф. Расмуссен, “What Faith Is”, в редакції Леррі Е. Дала та Чарльза Д. Тейта, *The Lectures on Faith in Historical Perspective* (1990), с. 164.
2. Томас С. Монсон, “Сила священства”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 67.



Старійшина
Хуан А. Аседа
Сімдесятник

КНИГА МОРМОНА— ДІЛІТЬСЯ НЕЮ

Я знав, що Книга Мормона істинна, оскільки, читаючи її, мав три відчуття.

Коли мені було 18, я жив у Лімі, Перу, де народився й виріс. На той час мій батько зустрівся з хорошим другом, якого давно не бачив.

Мого батька вразило, що цей друг виглядав молодшим і був добре вдягнений. Він запитав його, що ж привело до такого перетворення. “Ти щойно виграв у лотерею?”—запитав він. Друг відповів: “Та ні, щось краще. Тепер я мормон і хочу поділитися евангелією з тобою і з твоєю сім’єю”.

Мій батько подумав, що його друг пожартував, і тому сказав: “Гаразд, якщо хочеш прислати своїх



Старійшина Аседа (другий справа) зі своєю сім’єю в Лімі, Перу, невдовзі після приєднання до Церкви.

місіонерів, присилай”. Однак цей чоловік зовсім не жартував і через кілька днів прийшли місіонери і постукали у наші двері. То був початок чудових подій.

Місіонери навчали нас про Книгу Мормона і залишили нам її примірник, щоб ми почитали. Це було влітку, і я вже був пару місяців на канікулах після завершення першого навчального року в університеті. Тому після обіду і після бесіди

того дня я взяв книгу і почав читати.

Сторінку за сторінкою я читав, читав і читав, і не міг зупинитися. Книга випромінювала щось чарівне. Я люблю читати і вже прочитав багато книжок, але ця була на них несхожа. Я захопився цією книгою і після того, як я читав її кілька годин, мама сказала: “Хуане, вимикай світло! Твої брати хочуть спати”. А я відповів: “Добре, хвилиночку, хвилиночку”,—і продовжував

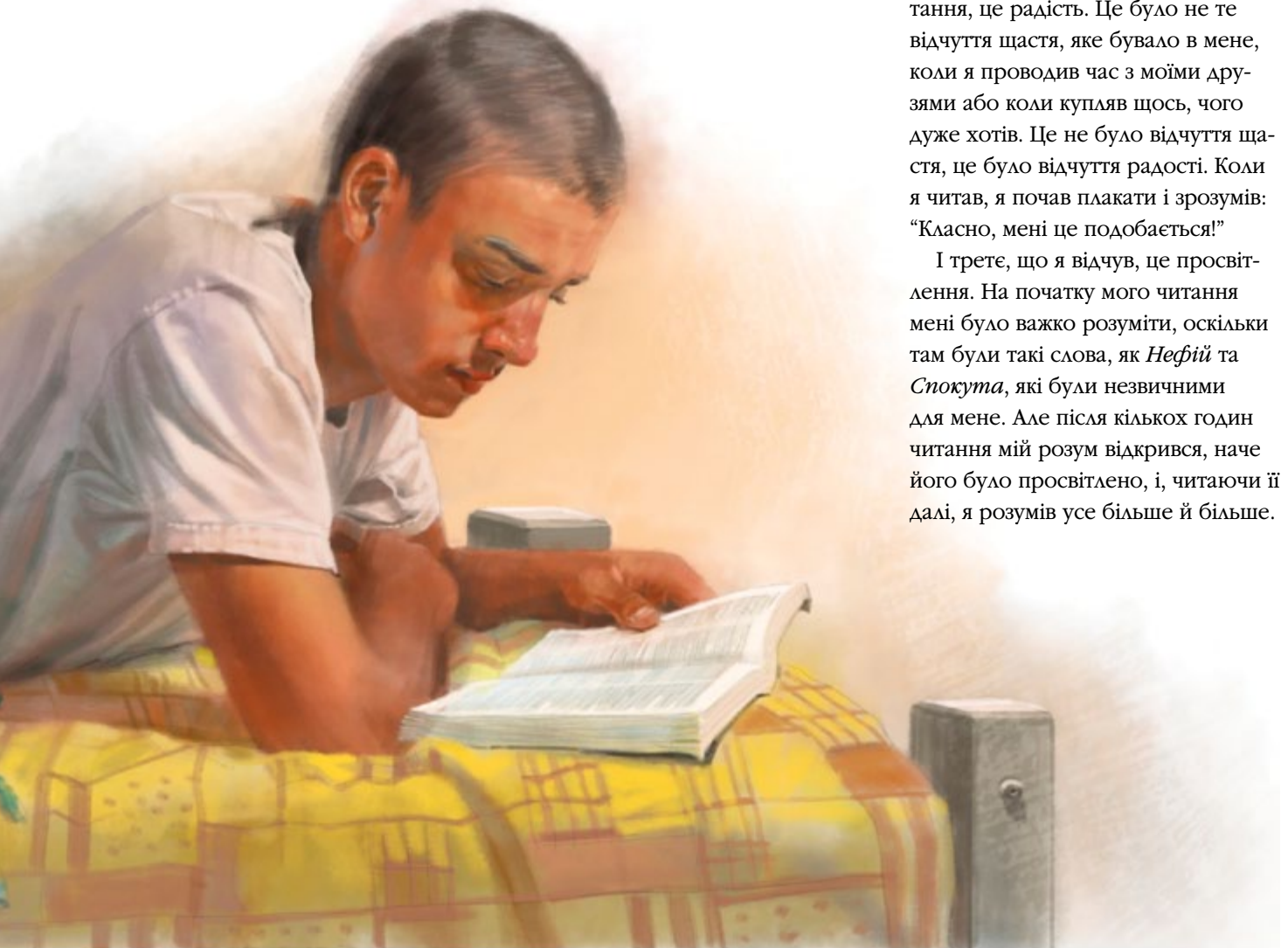
читати. Навіть після багатьох годин читання я не відчував ні голоду, ні спраги і зовсім не хотів спати.

Ще до того, як я завершив читати книгу, я знав, що в ній є щось особливе. У мене з’явилося свідчення завдяки трьом відчуттям, які я отримав, коли вперше її читав.

Перше, що я відчув протягом тих годин, був глибокий спокій, який відрізнявся від будь-чого, що я відчував раніше. Цей спокій був зі мною протягом кількох годин.

Друге, що я відчув під час читання, це радість. Це було не те відчуття щастя, яке бувало в мене, коли я проводив час з моїми друзями або коли купляв щось, чого дуже хотів. Це не було відчуття щастя, це було відчуття радості. Коли я читав, я почав плакати і зрозумів: “Класно, мені це подобається!”

І третє, що я відчув, це просвітлення. На початку мого читання мені було важко розуміти, оскільки там були такі слова, як *Нефій* та *Спокута*, які були незвичними для мене. Але після кількох годин читання мій розум відкрився, наче його було просвітлено, і, читаючи її далі, я розумів усе більше й більше.



Пізніше я дізнався, що через ці три відчуття до нас приходить свідчення Духа. Я прийняв Духа і був готовий охреститися, але мені треба було чекати, доки решта членів моєї сім'ї отримають їхні власні свідчення. І ось, 6 квітня 1972 року моя мама, сестра і я охрестилися. Мій батько та мої брат і сестра були присутні й уважно спостерігали за тим, що з нами відбувалося, і через кілька місяців вони охрестилися теж.

Церква і євангелія прийшли в моє життя у потрібний момент. Протягом мого першого року в університеті я стикнувся з багатьма людськими філософіями, новими ідеями і способами життя, які дуже відрізнялися від звичних для мене. Багато цінностей, засвоєних мною в дитинстві в моїй іншій церкві, не співпадали з цими новими ідеями.

Мені було складно, оскільки у мене не було чіткого розуміння. Було так багато усього нового, що, на мій погляд, було неправильним, однак дуже нормальним для інших. А знання, яке я мав, було недостатнім для захисту моїх цінностей.

Після хрищення я повернувся в університет з іншим настроєм. Тепер я знав, як відповідати іншим з любов'ю. Я міг упевнено сказати: "Ні, дякую, не думаю, що це для мене". І тепер я знав, чому я маю це казати. Церква і Книга Мормона прийшли до мене у слушний час. Я щиро вдячний, оскільки вони змінили моє життя.

Я був благословенний завдяки моему рішення приєднатися до Церкви. У Церкві я зустрів своїх найкращих друзів. Я був дуже сором'язливий і волів залишатися на самоті, навчаючись, читаючи книжки і насолоджуючись самотністю. Але коли в моє життя прийшла Церква, я пізнав, що таке справжній друг. Я знайшов у Церкві чудову молоду жінку, яка стала моєю дружиною.

Я знайшов провідників священства і людей, які піклувалися про мене. У Церкві Господа я знайшов те, чого потребував.

Багато людей у Церкві знаходять те, чого потребують. Не бійтеся відкривати рота і казати своїм друзям: "Я вірю в це. Я хочу поділитися з вами цим". Іноді дорослі кажуть вам, що є правильним і що неправильним. Але коли у вас є друг-одноліток, ви послухаєтеся його. З якоїсь причини голоси наших друзів переконливіші, ніж голоси дорослих. Тому будьте хорошим прикладом, оскільки ви ніколи не знаєте, чи не чекає на вас якийсь Хуан Аседа. Ви ніколи не дізнаєтеся, доки не відкриєте рота і не скажете: "Хуане, я б хотів запросити тебе прийти до моєї Церкви. Я хочу, щоб ти прочитав цю книжку". Якщо ви зробите цю просту дію, ви, можливо, зміните життя інших людей. ■

Після того, як старійшина Аседа приєднався до Церкви, він мав багато можливостей ділитися своїм свідченням про Книгу Мормона в якості місіонера повного дня в Перу. Зліва зверху: старійшина Аседа (справа) стоїть із сім'єю на вернених, яку він навчав. Зліва внизу: старійшина Аседа (задній ряд, справа) разом з іншими місіонерами біля церковної будівлі.



Учення і Завіти 87:8

Цьогорічна тема проведення спільних заходів навчає нас тому, де нам слід стояти, щоб залишатися в безпеці.



Стійте

“Господь запрошує нас: “Наближайтеся до Мене, і Я наблизитимусь до вас; шукайте Мене

старанно, і ви знайдете Мене”. Якщо ми так робимо, то будемо відчувати у своєму житті Його Дух, Який викликає в нас бажання і сміливість стояти міцно й твердо у праведності—“сто[яти] на святих місцях і не сход[ити з них]”.

Президент Томас С. Монсон, “Стійте на святих місцях”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 86.

День Господа

День Господа—Друге пришестя Ісуса Христа

8 Отже, “стійте на святих місцях і не сходьте, доки день Господа не прийде; бо ось, він прийде ^б скоро, каже Господь. Амінь.

Не сходьте

Далі наведено приклади того, що сприяє непорушності:

- *Якір*—“Надія ... стає якорем для душ людей” (Етер 12:4).
- *Міцний фундамент*—“На камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент ... , який є надійним фундаментом” (Геламан 5:12).
- *Неухильне слідування шляхом істини*—Ви не можете однією ногою знаходитися в Сіоні, а іншою в світі, оскільки “двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх” (Якова 1:8).
- *Коли намету*—Коли намету Сіону допомагають Церкві високо стояти і бути міцно вкоріненими, а також надають нам прихисток: “І щоб збирання разом на землі Сіону і по його колах могло бути для захисту і для притулку від бурі і від гніву, коли його буде пролито незмішаним на всю землю” (УЗ 115:6).

Він прийде скоро

“Ми повинні уважно спостерігати за ознаками [Другого пришестя], ми маємо жити з якомога більшою вірою. ... Але ми не повинні впадати у заціпеніння лише тому, що ця подія та події, пов’язані з нею, чекають на нас десь у майбутньому. Ми не можемо зупинити життя. У дійсності, ми повинні жити більш повним життям, ніж будь-коли раніше”.

Старійшина Джеффері Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Цей найвеличніший з усіх розподілів”, *Ліягона*, лип. 2007, с. 19.

На святих місцях

“Що це за “святі місця”? Безумовно, це *храми* і завіти, які ми там укладаємо і яких віддано дотримуємося. Безумовно, це *сім'я*, де дітей цінують, а батьків поважають. Безумовно, святі місця це *пости нашого обов'язку*, надані нам носіями влади священства, включаючи місії і покликання, які ми віддано виконуємо у філіях, приходах і колах.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Підготовка до Другого пришестя”, *Ліягона*, трав. 2004, с. 10; курсив додано.

Від редакції: Мета цієї сторінки не дати всебічне пояснення вибраного вірша з Писань, а спонукати вас до особистого вивчення його.

2013 ТЕМА СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ



СТОЯТИ НА ВИЩОМУ РІВНІ

Девід Л. Бек

Генеральний президент
Товариства молодих чоловіків

Тему спільних заходів на 2013 рік взято з Учення і Завітів 87:8: “Отже, сійте на святих місцях і не сходьте, доки день Господа не прийде”. Ось запитання, над яким, я сподіваюся, у цьому році замислиться кожний молодий чоловік: *Чи стою я на святих місцях?*

Зустрічаючись із доблесними молодими чоловіками по всьому світу, я особисто бачив, як тисячі з вас уже роблять це багатьма способами. Ви стоїте на найсвятіших місцях кожного разу, коли заходите в храм, щоб виконати хрищення за померлих. Я закликаю вас використовувати кожну доступну вам можливість увійти в храм і бути завжди гідними цього. Кожного дня, коли ви виконуєте програму “Мій обов’язок перед Богом”, ви стоїте на святих місцях і є тими, хто зможе піднімати інших. Ви стоїте на святих місцях, коли готуєте, благословляєте і розносите причастя кожної неділі. Ви стоїте на святих місцях, коли ділитеся євангелією і коли дієте як постійний священнослужитель—той, хто завжди спроможний, готовий і гідний служити і зміцнювати інших.

Як носії Ааронового священства, ви отримали доручення застерігати, роз’яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати всіх прийти до Христа (див. УЗ 20:59). Президент Гарольд Б. Лі (1899–1973) сказав: “Вам не вдасться піднести іншу душу, поки ви самі не станете на вищий, ніж вона, рівень. ... Ви не можете запалити вогонь в душі іншого, якщо він не палає у вашій душі”¹. Молоді чоловіки, це означає, що ви маєте наполегливо

працювати над тим, щоб зміцнювати своє свідчення і завжди бути готовим ділитися ним.

На вас лежить священна відповідальність бути інструментами в руках Господа. Якщо ви будете молитися і вивчати Писання, прагнути дотримуватися заповідей і прислухатися до підказок Духа, ви побачите, що стоїте на вищому рівні. У результаті, де б ви не були, це місце може стати святим. Потім, якими б не були обставини, у вас буде сила, сміливість і здатність допомагати піднімати інших. У вас буде сила і захист, які Господь обіцяє тим, хто стоїть на святих місцях.

Я люблю слова Президента Томаса С. Монсона щодо цих обіцянь, якими він запевнив нас, що по мірі того, як ми наближаємося до Господа, ми “будемо відчувати у своєму житті Його Дух, Який викликає в нас бажання і сміливість стояти міцно й твердо у праведності—“сто[яти] на святих місцях і не сход[ити з них]” (УЗ 87:8).

Коли вітри змін вирують навколо нас і моральна основа суспільства продовжує розкладатися у нас на очах, давайте пам’ятати безцінні обіцяння Господа тим, хто довіряє Йому: “Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю (Ісаія 41:10)”². ■

ПОСИЛАННЯ

1. Гарольд Б. Лі, “Stand Ye in Holy Places”, *Ensign*, лип. 1973, с. 123.
2. Президент Томас С. Монсон, “Сійте на святих місцях”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 86.



“СТІЙТЕ НА
СВЯТИХ МІСЦЯХ
І НЕ СХОДЬТЕ ...”

(ДИВ. УЗ 87:8).



СВЯТІ МІСЦЯ У ВАШОМУ ЖИТТІ

Елейн Ш. Дальтон

Генеральний президент
Товариства молодих жінок

Тема спільних заходів цього року запрошує вас вийти зі світу й увійти в царство Бога. Як навчав президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, президент Пекер, ми живемо на ворожій території¹. “Стійте на святих місцях”—це ключ до порятунку.

Ця тема спонукає нас замислитися над важливими запитаннями: Що таке святе місце? Де воно? Як нам стояти на святих місцях? Як зробити місця, де ми регулярно буваємо, більш святими? Якщо ви шукатимете відповіді на ці запитання, вони скерують вас у тому, з ким спілкуватися, чим займатися, що вдягати, які вживати слова і як діяти.

Ви взяли зобов'язання зміцнювати свою домівку і сім'ю. Прагніть зробити ваш дім святим місцем, сповненим Духа Господа. Ви можете підтримувати сім'ю у проведенні сімейної молитви і сімейного вивчення Писань.

Ваша кімната може бути святим місцем, яке запрошує Духа. Якби вашу кімнату побачив пророк, чи була б вона йому подібною до святого місця? А вам?

Ми можемо стояти на святих місцях, коли відвідуємо церкву. Писання навчають, що приходи і коли Сіону—це святі місця, які служитимуть “для захисту і для приюту від бурі” (УЗ 115:6).

Найсвятіше місце на землі—це храм. Президент Томас С. Монсон сказав: “Ви, мої юні друзі, хто зараз перебуває в підлітковому віці, завжди тримайте храм у

полі вашого зору. Не робіть нічого такого, що завадить вам увійти в його двері та скуштувати священні й вічні благословення, які чекають на вас там. Я хвалю тих з вас, хто вже ходить до храму регулярно й виконує хрищення для померлих”². Завжди будьте гідними мати діючу храмову рекомендацію, навіть якщо храм знаходиться далеко.

Будь-яке місце, в якому ви знаходитесь, якщо там присутній Дух, може бути святим місцем. Президент Гарольд Б. Лі (1899–1973) навчав, що святість місця визначається більше тим, як людина живе, ніж тим, де вона живе³.

На кожному храмі знаходиться напис: “Святість Господу”. Прагніть завжди стояти на святих місцях. Якщо ви будете дотримуватися норм, щоденно молитися і читати Писання—особливо Книгу Мормона—ви відчуете супровід Святого Духа. Сам Господь обіцяє вам: “Бо істинно Я кажу вам, що велике чекає на вас” (УЗ 45:62). Я погоджуюся з цим і свідчу, що це істина! ■

ПРИМІТКИ

1. Див. Бойд К. Пекер, “Як вижити на території ворога”, *Ліягона*, жовт. 2012, сс. 34–37.
2. Томас С. Монсон, “Святий храм—маяк світові”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 93.
3. Див. *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324 and 325*, 2-ге видання. (Посібник Церковної системи освіти, 2001), с. 196.



Адам С. Олсон

Співробітник редакції церковних журналів

ЩО ЗАСВОЇВ АГАНГ

ЗАВДЯКИ БАДМІНТОНУ

*Юнак з Індонезії засвоїв, що надія
не дозволяє йому зватися.*

Цього дня у Джакарті, Індонезія, звичайна волога погода, і піт краплями стікає з брів Аганга, поки він очікує на подачу супротивника. Змагання з бадмінтону завершується, і 15-річний юнак прагне перемогти.

Після шаленого обміну ударами супротивник спрямовує волан далеко від Аганга, не залишаючи тому жодного шансу його відбити. Аганг не бажає втратити очко наприкінці матчу і “пірнає” за воланом, але промахується—і летить по цементному полю корту, здираючи ноги до крові.

Можна легко помітити, що йому подобаються змагання з бадмінтону. Але Аганг не мріє стати професійним бадмінтоністом. Йому не потрібно вибирати між служінням волану на Олімпійських іграх та служінням на місії. Він сам визнає, що не дуже вправний у спорті.

Тож чому цей невисокий юнак з відкритою усмішкою так старасться? Надія.



Він каже: “Я вірю, що можу стати кращим”.

Підстава для надії

Завдяки надії, ми робимо безліч справ. Ми робимо фізичні вправи, сподіваючись стати сильнішими і здоровішими. Ми опановуємо музичний інструмент, маючи надію навчитися добре на ньому грати. Аганг відвідує тренування з бадмінтону, бо має надію стати кращим.

Аганг каже: “Якби в мене не було надії стати кращим і колись виграти, тоді мені було б дуже легко здатися”.

Надія є невід’ємною складовою плану спасіння. Надія на те, що нас буде прощено, веде нас до покаяння і спонукає знов і знов виконувати заповідь, яку нам виконувати не вдається.

Сатана руйнує надію

Два найкращі зняряддя Сатани, спрямовані проти нас,—це сумніви і розчарування. Він не зміг зупинити Спокуту і тим самим зруйнувати план Небесного Батька. Але він все ще в змозі перешкоджати очищувальній силі Спокути діяти у нашому житті, якщо вкраде у нас надію на те, що нас може бути прощено.

“Сатана хоче, щоб ми втратили

надію,—каже Аганг,—оскільки, коли ми здаємося, це віддаляє нас від Небесного Батька”.

Однак, якщо Сатані вдається розчарувати нас, є шляхи, щоб знову знайти надію.

Знайти надію

Коли нам потрібна надія на майбутнє, ми можемо подивитися в минуле. Аганг наводить приклад зі свого шкільного досвіду, завдяки якому він засвоїв цей урок. Він каже: “Я бачив, що коли старанно навчаюся, то можу успішно скласти іспити. І тому я маю надію: якщо старанно тренуватимусь, то зможу краще грати у бадмінтон. Мій досвід дає мені надію”.

Коли нам потрібна надія на Ісуса Христа, то ми можемо її знайти як у спогадах про відчуту нами в минулому силу Спокути (див. Римлянам 5:4), так і в духовному досвіді інших людей та свідченнях, які ви могли почути на причасних зборах або на уроці Недільної школи чи прочитати в *Ліягоні* або в Писаннях (див. Кн. Якова 4:4–6).

Коли ми вивчаємо сповнені надією слова пророків, молимося про духовний дар надії та вчимося бачити силу Спасителя у нашому житті, зростає наша віра в Нього, а також наша надія на те, що Він допоможе нам у майбутньому¹.

Ніколи не здавайтесь

Аганг знає, що він, можливо, ніколи не буде професійним

спортсменом, але він також знає, що поки він робитиме спроби, є надія на те, що він стане кращим.

Він дізнався, що слова: “Надія є у тих, хто ніколи не здається” передають велику силу надії.

У житті невичерпним джерелом надії є Спокута Ісуса Христа. Якщо ми припустились помилки, то, завдяки Спокуті, можемо каятися. Це також означає: якщо, зробивши помилку, ми не здаємося у своїх намаганнях каятися і виявляти слухняність, то, завдяки Спокуті, ми не провалимо іспит життя.

Саме тому Аганг продовжує запрошувати свого батька до церкви щонеділі. Саме тому він намагається відстоювати те, що є правильним, навіть коли його друзі цього не роблять. Саме тому він так часто вирушає на велосипеді до дому зборів, витрачаючи на дорогу туди й назад годину, щоб відвідати семінарію, спільні заходи, недільні збори, заняття з підготовки до служіння на місії та допомогти у прибиранні будівлі.

“Не легко намагатися бути схожими на Ісуса,—каже Аганг.—Іноді я відчуваю розчарування, але не здаюся. Завдяки Його жертві заради мене, я маю надію, що можу стати кращим”.

Спокута дає надію. А завдяки надії Спокута може змінити наше життя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, “Безкінечна сила надії”, *Ліягона*, лист. 2008, сс. 21–24.



ОБІЦЯННЯ НАДІЇ

“Оскільки Бог був вірним і дотримувався Своїх обіцянь у минулому, ми можемо з впевненістю надіятися, що Він дотримається даних нам обіцянь нині та в майбутньому”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Безкінечна сила надії”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 23.

Освіта

Здобуття знань дає нам можливість бути кращою рушійною силою у досягненні цілей Господа.

Яків навчав народ Нефія “про те, що є і що має бути” з великим бажанням і турботою за благополуччя їхніх душ (2 Нефій 6:4). Вони були його народом, і він їх любив. Він навчав їх про те, кими вони дійсно були, і про Господні обіцяння стосовно них. Коли він навчав їх про Спасителя, то вигукнув: “О яка велика святість нашого Бога! Бо *Він знає все*, і немає нічого, чого б Він не знав” (2 Нефій 9:20; курсив додано).

Це важливо пам'ятати, коли ви розмірковуєте про важливість освіти. Віками раніше, в іншій частині світу, батько Авраам “шукав благословень батьків” і бажав “також бути тим, хто володіє великим знанням, і бути кращим послідовником праведності, і володіти більшим знанням” (Авраам 1:2).

Ви всі—улюблені сини і дочки Бога¹ і “діти пророків; і ви ... з завіту, який Батько склав з [Авраамом]” (3 Нефій 20:25). Як і Авраам, ви маєте в собі силу “володіти більшим знанням”, коли вас навчають того, що “вам

доцільно зрозуміти” (УЗ 88:78).

Господь вказав, що бажане знання включає в себе знання про “те, що в небесах, і на землі, і під землею; те, що було; те, що є; те, що незабаром статися має; те, що є вдома; те, що за кордоном;



Старійшина
Крейг А.
Кардон
Сімдесятник



війни та збентеження народів, і осуди, що на землі; і знання також про країни і про царства” (УЗ 88:79).

Чому? Чому так важливо здобувати освіту? Господь Сам дає прекрасну відповідь: “Щоб вас могло бути приготовлено в усьому, коли Я пошлю вас знову звеличувати покликання, на яке Я вас покликав, і місію, на яку Я вас уповноважив” (УЗ 88:80).

У цьому світі, який стає дедалі складнішим, освіта є одним із найважливіших надбань у житті. І хоч правда, що краща освіта звичай дає кращі матеріальні блага, усе ж більша цінність здобуття знань в тому, що вони дають нам можливість бути кращою рушійною силою у досягненні цілей Господа. У брошурі *Заради зміцнення молоді* пояснюється: “Освіта—важлива складова плану Небесного Батька, аби допомогти вам стати більш схожими на Нього. Він бажає, аби ви тренували свій розум і розвивали навички і таланти, силу справлятися зі своїми обов’язками і здатність цінувати життя”².

Пророк Джозеф Сміт також учив: “У знанні криється сила. Бог

має більше сили, ніж усі інші істоти, бо Він має більше знання”³.

Для вашої ж користі формальна освіта вимагає від вас упродовж багатьох років набувати самих різноманітних навичок і опановувати різні предмети; деякі з них можуть бути для вас незнайомими або ж, як виявиться, ваша душа не буде до них лежати. Не зважаючи на це, ви повинні бути старанними в навчанні, бо воно розширює ваш кругозір і збільшує здатність вашого розуму розвиватися і в інших сферах. У дійсності набуття вами багатьох основних навичок і опанування різних предметів дає вам можливість визначити ті навички і предмети, які вас посправжньому цікавлять. Маючи це знання і продовжуючи свою освіту,



у вас буде можливість заглибитися в те, що вам справді подобається.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, поділився цінною порадою, отриманою від свого батька, в якій той порадив йому здобути освіту за такою спеціальністю, яку “ти любив би настільки, що коли не буде про що думати, ти б думав про свою роботу”⁴. Сестра Кардон і я радили нашим дітям здобувати освіту і робити кар’єру у сфері, яка б цікавила їх настільки, щоб вони хотіли “бігти на роботу”.

Яків застерігав свій народ від “кволости, і безглуздості людей!” Він пояснив: “Коли вони освічені, вони думають, що вони мудрі, і не прислухаються до порад Бога”. Потім він додав цю облагороджуючу істину: “Але бути освіченим добре, якщо прислухаєшся до порад Бога” (див. 2 Нефій 9:28–29).

Будьте освіченими і прислухайтеся до Господа. Він благословить вас і сприятиме вашому успіху у досягненні Його цілей. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 129.
2. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 9.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 267.
4. Див. Gerald N. Lund, “Elder Henry B. Eyring: Molded by ‘Defining Influences,’” *Liahona*, Apr. 1996, 28.



ПРОДОВЖУЙ ЗАЙМАТИСЯ

Я хотів кинути заняття. Чи буде результат вартий усіх моїх зусиль?

Уїлліс Дженсен

“Я більше не хочу вчитися грати на піаніно”,—сказав я матері. Я вчився грати протягом кількох років і втомився від усіх тих занять. Я був готовий полишити цю справу. Все одно у мене не дуже гарно виходило. Через те, що я мав деяку втрату слуху і носив слуховий апарат, я ніколи не вважав себе людиною з музичним талантом. Мені завжди потрібно було приділяти багато часу, щоб розучити мелодію пісні.

Моя мати була небагатослівною, вона просто сказала, що я повинен продовжувати займатися, доки не зможу грати гімни. Після багатьох нарікань з мого боку і старанного заохочення з боку батьків я вирішив не кидати заняття.

А тепер перенесемося на кілька років вперед і на тисячу миль до будинку зборів у горах центральної Гватемали. Як місіонер, я був присутній на конференції округу. Я приїхав раніше і побачив там піаніно, то ж я сів за нього і почав грати гімни. Більшість приходів і філій мали маленькі

електросинтезатори, на яких було важко грати, тому мені було особливо приємно пограти на справжньому піаніно. А потім мене попросили акомпанувати зібранню під час конференції.

Що змінило моє ставлення за цей час—відколи я був підлітком і до служіння місіонером? Я відчув силу Духа через музику.

Під час служіння на місії у мене було багато нагод використовувати набуті мною музичні навички. Я насолоджувався багатьма можливостями співати і грати на піаніно, і майже кожного тижня грав на причасних зборах. Я завжди пам'ятатиму спів гімнів у виконанні тих вірних гватемальських членів Церкви. Я розучував з членами Церкви нові, незнайомі для них гімни. Я навчав основам гри на фортепіано. Ми з моїми напарниками співали людям, яких навчали. Навіть якщо ми співали фальшиво, Дух був завжди присутнім і торкався серцець людей.

Я дізнався, що немає значення, якими є ваші таланти; ви все одно

можете розвинути музичні здібності. Мені ніколи не стати піаністом світового рівня, і більшість членів Церкви у Гватемалі ніколи не потраплять до Хору скінії. Але це не так важливо. Ми все одно могли відчувати Дух через музику. Я такий вдячний, що мої батьки вмовили мене продовжувати заняття з гри на фортепіано, і я вдячний, що продовжував грати. ■

РОЗВИВАЙТЕ ВАШІ НАВИЧКИ І ТАЛАНТИ

“Освіта—важлива складова плану Небесного Батька, аби допомогти вам стати більш схожими на Нього. Він бажає, аби ви тренували свій розум і розвивали навички і таланти, силу справлятися зі своїми обов'язками і здатність цінувати життя. Освіта, яку ви здобудете, буде корисною для вас протягом земного життя і в житті прийдешньому”

Заради зміцнення молоді (брошура, 2011), с. 9.



СТІЙТЕ НА СВЯТИХ МІСЦЯХ

“Будь-яке місце, в якому ви знаходитесь, якщо там присутній Дух, може бути святим місцем”

(Елейн Ш. Дальтон, “Святі місця у вашому житті”,

Ліягона, січ. 2013, с. 51; див. також УЗ 87:8.)

ЗНАЙТИ В КАЙЛІ ЩОСЬ ГАРНЕ

Карінн Стейсі

Ми не переносили одна одну. Чи можливо для нас колись стати друзями?

Мій четвертий клас був найкращим з усіх. Усе в ньому було досконалим—окрім Кайлі (ім'я змінено). Вона поводитися грубо майже з усіма, включаючи і мене. Я бачила, як вона штовхалася в коридорі та навіть кілька разів штовхнула і мене. Я приходила додому в сльозах, тому що не розуміла, чому вона мене зачіпала.

У неї не було друзів. Під час обіду вона сама сиділа за столом, тому що ніхто не хотів сидіти поруч з нею. Я розповіла своїй мамі про Кайлі, і вона сказала мудрі слова, які все змінили: “Можливо, їй просто потрібен друг”.

Це мене приголомшило. Як я можу бути привітною до людини, яка може мене запросто обізвати? Неохоче, але я все ж вирішила стати привітнішою до Кайлі і намагалася її зрозуміти. Коли я краще з нею познайомилася, то дізналася,

що вона в дійсності приємна дівчина. Невдовзі я дізналася, що її життя було набагато гіршим, ніж я могла уявити. Ситуація в її сім'ї була напруженою, і вона уникала будь-яких розмов, пов'язаних з сім'єю.

Якось під час обіду я сиділа з подругами. Оскільки Кайлі поводитися з іншими не дуже ввічливо, деякі дівчата, присутні там, також були з нею неввічливими. Вони почали насміхатися з Кайлі, говорячи голосно, щоб вона могла їх почути. Вони казали приблизно таке: “Ди, посидь з нами—ТІЛЬКИ СПРОБУЙ!” “Що це за запах? А, це Кайлі!” і “Тримайся від нас подалі!” Я сиділа і слухала.

Потім я почула в розумі тихий голос: “Зроби щось”. Я встала і відчула на собі погляд дюжини пар очей. “Припинить!—сказала я.— Чому ви дозволяєте собі так про когось говорити? Не ображайте її!” Всі замовкли. Сідаючи, я подивилася на Кайлі. Вона повернулася і подивилася на мене з щирою вдячністю.

Коли я була в шостому класі і наближався мій 12-й день народження, я хотіла відсвяткувати його

з кількома друзями. Коли моя мама запитала, чи не хотіла б я запросити ще когось, я почула той самий тихий голос в розумі: “Запроси Кайлі”.

“Я хочу запросити Кайлі”,— сказала я мамі.

“Справді?”

Я кивнула. Після святкування дня народження мої подруги і я, включаючи Кайлі, настільки здружилися, що збиралися кожної п'ятниці протягом останніх трьох місяців навчального року. Кайлі не пропустила жодного разу. Ми стали найкращими друзями.

Зараз я у восьмому класі і ми переїхали до іншого штату, але я часто спілкуюся з Кайлі, яка й досі залишається однією з моїх найкращих подруг. Іноді інші мої друзі запитують, як ми змогли так подружитися.

“У четвертому класі вона була задиракою і ми, можна сказати, ненавиділи одна одну”,—сказала я.

“Тоді як ви стали такими близькими подругами?”

“Я шукала в ній щось гарне. В кожному є щось гарне, і я спробувала знайти це в ній”. ■





**Старійшина
Роберт Д. Хейлз**
З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

*Члени Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів є осо-
бливими свідками
Ісуса Христа.*

Як мені набути СВІДЧЕННЯ?



**Здобуття свідчення
починається з вивчення**



і молитви,



далі—життя за євангелією з терпінням і наполегливістю,



коли ви запрошуєте Дух і сподіваєтеся на Його підказки.



**Життя Джозефа Сміта
є відмінним прикладом
цього процесу.**

План ДЛЯ нашої сім'ї

*“Може сім'я святих жити вічно—так Бог пообіцяв”
(Збірник дитячих пісень, с. 98).*

Мерісса Віддісон

Співробітник редакції церковних журналів
Грунтується на справжніх подіях

Я сидів на ліжку мами і тата й дуже сумував за ними, і тут задзвонив телефон.

“Привіт, Лівай. Знаєш що?— сказав тато.—Сьогодні вдень народилася твоя сестричка Нора!”

Я міг відчути татову радість, але його голос звучав трохи дивно—ніби він був стурбований.

“Яка в неї вага?”— запитав я і подумав, чи так уже й потрібно мені це знати.

На якусь мить тато замовчав. “Дев'ятсот грамів”,—сказав він. Тепер його голос був дійсно стурбованим. Нора мала народитися в період різдвяних свят, а за вікном ще був вересень. “Вона крихітна, розумієш?—продовжив тато.— Пам'ятай, що треба молитися за неї, Лівай. І молися за нас теж, щоб ми могли довіритися Небесному Батькові, бо Він знає, що буде краще для нашої сім'ї”.

Поклавши слухавку, я пішов на кухню і взяв пакет квасолі, з якої мама планувала зварити суп. На пакеті була вказана вага, він важив майже стільки, скільки зараз Нора. Я потримав його в руках, намагаючись уявити, як може виглядати немовля з такою вагою.

“Її дух зовсім недавно був з Небесним Батьком”,—подумав я і почав пригадувати, що я знав про доземне життя і план спасіння. Я знав, що навіть якщо Нора помре, ми зможемо знову її побачити, тому що ми всі були запечатані як сім'я. Все ж я сподівався, що вона залишиться з нами тут, на землі.





Протягом наступних кількох місяців мама й тато багато часу проводили в лікарні. Бабуся і дідусь переїхали до нашого дому, щоб допомогти піклуватися про мене і моїх молодших братів і сестер. Приход постився і молився за нашу сім'ю, а приємні сестри з Товариства допомоги іноді приносили нам вечерю. Всім хотілося знати, як почуватється Нора.

Якось ввечері мама і тато покликали всіх нас у вітальню. Вони сказали, що тато разом з єпископом ідуть давати Норі благословення. Після того як тато пішов, одягнений в костюм і краватку, мама збрала всіх нас на молитву.

“Будь ласка, благослови тата, коли він даватиме Норі благословення священства,—молилася мама. Її голос став ще лагідніший: “І будь ласка, якщо на це Твоя воля, дозволь їй прийти додому і бути здоровою”.

Коли ми молилися, я міг відчути, як Святий Дух заповнює кімнату миром і любов'ю. Це було

так, ніби Небесний Батько говорив мені: незалежно від того, що станеться з Норою, все це буде частиною Його плану.

Пізніше того вечора тато прийшов додому і розповів нам, що щось прекрасне сталося в лікарні. Зазвичай в палаті Норі було шумно і метушливо. Там було багато апаратів і моніторів зі світловими сигналами та сигналами тривоги, а медсестри і лікарі завжди метушилися, намагаючись надати допомогу всім крихітним немовлятам, які там лежали. Коли

прийшли тато з єпископом, все було по-іншому. Всі апарати були беззвучні. Медсестри сиділи поруч з немовлятами, читаючи або спостерігаючи за ними. Тато і єпископ змогли дати Норі благословення без жодних перешкод.

Я не знаю, буде Нора зростати тут на землі чи невдовзі повернеться жити з Небесним Батьком. Але я знаю, що Небесний Батько чує наші молитви і відповідає на них, і я відчуваю спокій, коли згадую, що Він має план для кожного члена моєї сім'ї. ■

Знайомтеся з важливим місцем в історії Церкви!

2 БУДИНКИ,

В ЯКИХ ЖИВ ДЖОЗЕФ СМІТ

Джен Пінбороу Співробітник редакції церковних журналів

Пальміра, штат Нью-Йорк,—місце, де 193 роки тому розпочалося **Відродження** Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Лук, Рейчел і Джулія С. побували в цьому особливому місці і більше дізналися про те, де жив пророк Джозеф Сміт і як він допоміг відновити Церкву на землі.

ДЕРЕВ'ЯНИЙ ДІМ

Цей дерев'яний будинок є точною копією того будинку, де жив Джозеф у віці від 12 до 19 років.

1. *Джозеф мав п'ять братів і три сестри. Це був надто малий будинок для 11 людей!*

2. *Його сім'я часто збиралася за кухонним столом, щоб почитати Біблію. Коли Джозефу було 14 років, він прочитав у книзі Якова 1:5: "Якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога". Він мав важливе запитання до Бога.*



3.

Одного дня ранньою весною 1820 року Джозеф пішов до гаю неподалік свого дерев'яного будинку і молився про те, до якої церкви йому приєднатися.

Небесний Батько і Ісус Христос явилися йому і сказали не приєднуватися до жодної з церков. Ісус сказав, що Джозеф допоможе повернути на землю Господню Церкву.



4.

Усі шість хлопчиків у сім'ї спали в кімнаті на другому поверсі. Якось вночі, коли Джозефу було 17 років, йому тричі явився ангел Мороній і казав про золоті пластини, які Джозеф мав перекласти й опублікувати як Книгу Мормона.

Джозеф одержав ті пластини через чотири роки.



КАРКАСНИЙ БУДИНОК

Коли Джозефу було 19 років, його сім'я переїхала до нового будинку. Він жив там, коли одержав золоті пластини на горі Кумора.

5. Деякі люди приходили і намагалися викрасти золоті пластини. Джозеф ховав їх під цеглинами напроти цього каміна.



6.

Сестри Джозефа, Софронія і Кетрін, спали в цій маленькій спальні. Якось вночі Джозеф обгорнув пластини матерією і заховав між двома дівчатами в їхньому ліжку.



Ісус Христос і Перше видіння

Перше видіння, коли Джозеф Сміт бачив Небесного Батька і Ісуса Христа, було початком повернення на землю Церкви Ісуса Христа.

З Першого видіння Джозеф Сміт дізнався, що Небесний Батько і Ісус Христос є двома окремими істотами.

Це один з трьох випадків, наведених у Писаннях, коли Небесний Батько представив Свого Сина Ісуса Христа (див. Джозеф Сміт—Історія 1:17). В інші рази це сталося, коли Спаситель явився нефійцям і коли Він був охрищений (див. 3 Нефій 11:7; Матвій 3:17).



Кароліна Л., 11 років, з Венесуели, виросла в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів і завжди хотіла піти до храму у Каракасі, Венесуела. У березні 2012 року вона відвідала храм вперше. Вона відчула себе дуже щасливою.



Мені сподобалося сидіти в храмі разом з татом і моїм братом Райяном, коли моя мама з її подругою були на сесії. Я був дуже благоговійним, сидячи в храмі у кімнаті для очікування. Я був у захопленні від того, що міг перебувати в домі Небесного Батька і відчувати Його любов і доброту через Дух. Я люблю дім Господа.

Хорхе М., 6 років, Коста-Ріка



Це малюнок храму в Асунсіон, Парагвай. Я дуже щасливий, тому що скоро ми будемо запечатані як вічна сім'я. Я дякую Небесному Батькові за те, що Він дав мені сім'ю.

Анжело Н., 5 років, Парагвай



У мене дуже особлива сім'я. Щоб дістатися до церкви, нам треба їхати шість годин, але ми відвідуємо її, коли можемо. Кожної неділі мій батько благословляє для нас причастя, а моя мама навчає мене в Початковому товаристві. Раз на рік ми їздимо до храму у Ресіфі, Бразилія. Коли я виросту, то поїду на місію. Я кожного дня вивчаю Писання і молюся. Я намагаюся радувати Небесного Батька гарною поведінкою. Я дуже люблю євангелію.

Кевін Л., 8 років, Бразилія



Моя маленька сестра Омега і я любимо дивитися на храм. Коли наш приход іде до храму у Монтеррей, Мексика, ми виїжджаємо опівночі і проводимо в дорозі шість годин. Я знаю, що храм—це місце, де сім'ї можуть стати вічними. Незабаром ми переїдемо до міста Тустла-Гутієррес. Там є храм, і ми зможемо бувати там частіше. Я вдячна за храми.

Елем Н., 4 роки, Мексика



Коли я ввійшов до храму у Кветцелтенанго, Гватемала, то відчув невимовний спокій. Протягом освячення я почувався дуже щасливим. Виступи глибоко торкнулися мого серця.

Хуан Г., 11 років, Гватемала



Солене С., 6 років, Бразилія



Готова

Мерілл Бурен

Грунтується на справжніх подіях

*“Бо не дав нам Бог духа страху,
але сили” (2 Тимофію 1: 7).*

Від занепокоєння Мері сова-
лася на стільці, слухаючи,
як інші діти в її Початко-
вому товаристві по черзі читали з
Писань. Вона сподівалася, що до
неї черга ніколи не дійде.

Мері мала ваду, пов'язану в
неспроможністю читати, яка
називається дислексія. Коли
вона дивилася на літери на
сторінці, здавалося, що вони
“розбігаються і скакають з місця
на місце”. Читати вголос вона
могла тільки повільно, та
іноді змінювала порядок
слів. Часто вона читала

ЧИТАТИ



слова, яких там взагалі не було.

Чим ближче підходила черга Мері, тим більше вона боялася. Коли нарешті підійшла її черга, Мері вже не витримала.

“Мені треба вийти”,—раптом сказала вона і підскочила зі свого стільця, при цьому її Писання впали на підлогу. Мері побігла по коридору до туалету. Вона зраділа, що там нікого не було. Вона стала в куточок і почала плакати.

Через кілька хвилин вона почувала, як її кличе сестра Сміт, яка зайшла до туалету. “Мері, що сталося?”

Мері не знала, що сказати. Їй було дуже соромно. Ні в кого з дітей не було такої проблеми. “Я не можу читати!”—заплакала вона і схилила голову на складені руки.

“Ти не можеш читати?—Здивувалася сестра Сміт.—Я бачила, як ти виступаєш у Початковому товаристві. Я знаю, що ти можеш читати”.

Мері похитала головою: “Я заучую свої виступи. Я довго тренуюся, щоб мені не довелося читати їх перед людьми. Я не можу читати вголос, бо коли я так читаю, то роблю багато помилок.

“О, Мері, вибач. Я не викликати тебе читати вголос, доки

не знатиму, що ти готова,—сказала сестра Сміт.—І я не думаю, що хтось у класі буде з тебе сміятися. Вони—твої друзі”.

“Діти в школі сміються з мене”,—прошепотіла Мері.

Сестра Сміт витерла сльози Мері. “Повертайся в клас. І ти побачиш”,—сказала вона.

Вони разом повернулися до класу. Бетсі, подруга Мері, сиділа на стільці, що стояв поруч зі стільцем Мері і розгладжувала зім’яті сторінки в її Писаннях. Мері сіла, і Бетсі віддала їй Писання.

“Хто би хотів читати наступним?”—запитала сестра Сміт.

“Це черга Мері”,—сказав один хлопчик з класу.

Мері завагалася, але вона подивилася на дітей, що були з нею в класі, і побачила їхні привітні усмішки. Сестра Сміт кивнула головою і теж посміхнулася. Мері хвилювалася, але знайшла рядок і почала читати.

Вона повільно вимовляла слова. Іноді вона припускалася помилок, а коли зупинялася, Бетсі

тихенько нашіптувала Мері на вухо правильне слово. Мері прочитала не так гарно, як інші діти в класі, але з неї ніхто не сміявся і її ніхто не образив. Потім була чиясь інша черга читати, і урок продовжився.

Коли після уроку вони повернулися до кімнати Початкового товариства, сестра Сміт прошепотіла Мері, що пишається нею. Мері була рада, що їй більше не потрібно було приховувати свою проблему з читанням. “Я просто буду тренуватися”,—подумала вона. І посміхнулася, знаючи, що має гарних друзів у церкві, які в разі потреби нададуть їй підтримку. ■

Ви можете скористатися цим уроком і вправою, щоб більше дізнатися про тему Початкового товариства на цей місяць.

Небесний Батько любить мене, і Він має для мене план

У повітрі стояв запах коржиків, що пеклися, і Натаніель допомагав бабусі викладати тісто на дека. Бабуся посміхнулася до нього. “Хто тебе любить?”—запитала вона.

Натаніель подумав про те, що бабуся завжди пекла його улюблені коржики і мала під руками

аркуші паперу, бо знала, що він любив малювати. “Ти!”—відповів він.

“Це правильно,—сказала бабуся.—Я знаю тебе довше, ніж будь-хто інший, не враховуючи твоїх маму з татом. Але є ще Хтось, Хто знає тебе навіть довше, ніж я.

“Хто це?”—запитав Натаніель. “Той, Хто любив тебе до того, як ти прийшов на землю”,—сказала бабуся.

“А,—відповів Натаніель.—Ти маєш на увазі Небесного Батька”.

“Так”,—сказала бабуся, обійнявши Натаніеля.

Він посміхнувся. Знання про те, що його люблять, дало йому внутрішнє відчуття теплоти.

Цього року під час спільних заходів ти більше засвоїш прекрасну істину про те, що ти є дитиною Бога. Небесний Батько знає і любить тебе. У Нього є план, щоб допомогти тобі одного дня повернутися жити з Ним. ■



Пісня та уривок з Писань

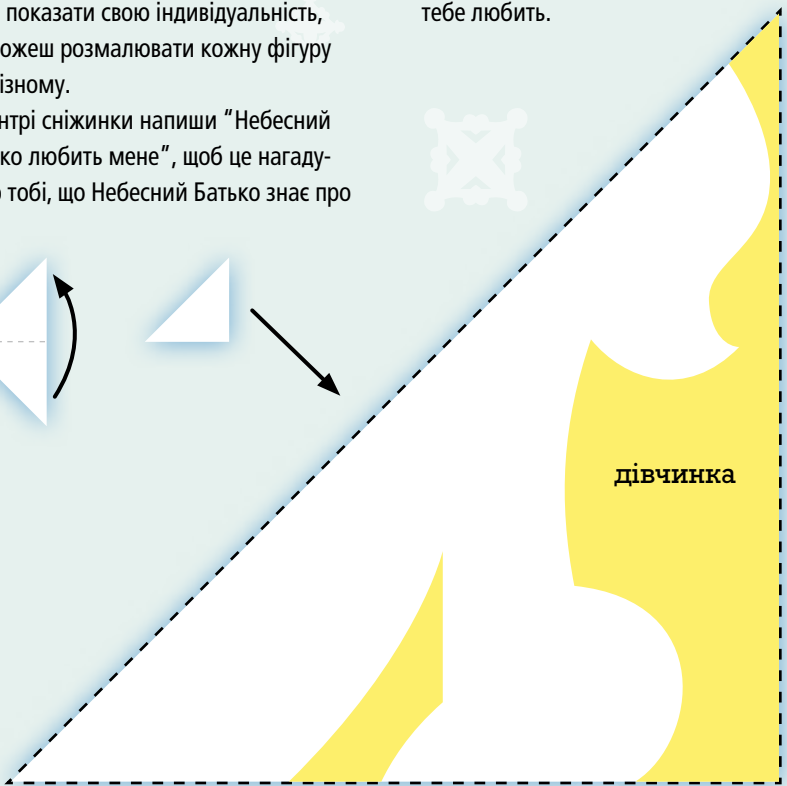
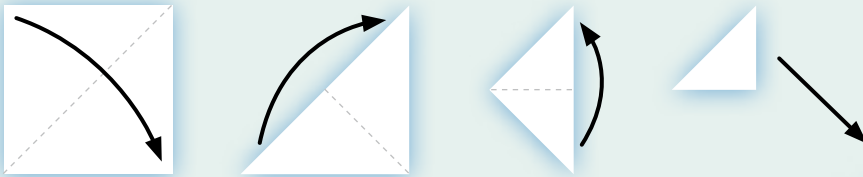
- “Я Божеє дитя” (Збірник дитячих пісень, сс. 2—3)
- Римлянам 8:16

Саморобні сніжинки

1. Склади навпіл аркуш паперу розміром 20 x 20 см. Потім сложи його навпіл ще два рази.
2. За допомогою зразка виріж сніжинку-хлопчика або сніжинку-дівчинку. Для цього відріж жовтий фон.
3. За допомогою воскових або звичайних

- олівців розмалюй фігурки на сніжинці. Щоб показати свою індивідуальність, ти можеш розмалювати кожен фігуру по-різному.
4. У центрі сніжинки напиши "Небесний Батько любить мене", щоб це нагадувало тобі, що Небесний Батько знає про

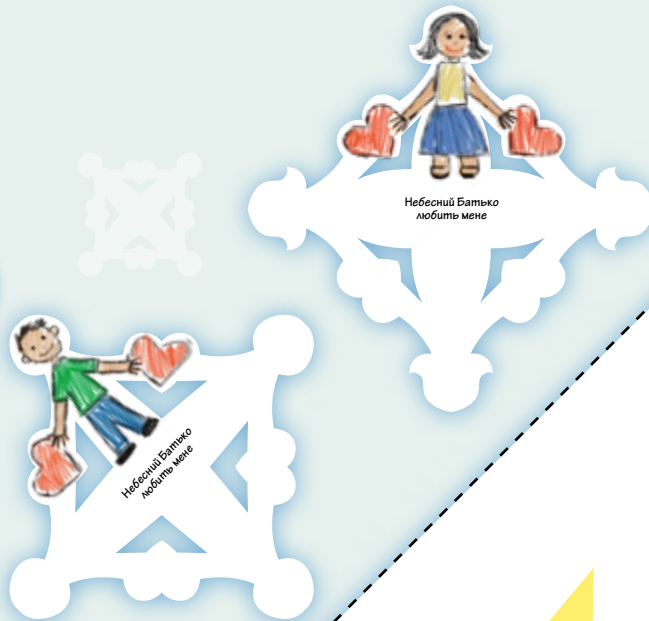
тебе все і Він дуже сильно тебе любить.



дівчинка

Ідеї для сімейного обговорення

- Так само, як сніжинки відрізняються за формою і розміром, діти мають особливі риси, які роблять кожну дитину унікальною. Зробивши сніжинки, ви можете передавати по колу сніжинку кожного члена сім'ї по черзі і розповідати про особливості цієї людини та висловлювати їй свою любов. Потім скажіть кожному, що його(її) знає і любить Небесний Батько.
- Ви також можете передавати по колу дзеркало і просити кожного члена сім'ї дивитися в нього під час обговорення таких істин: Ти—дитина Бога. Твій Небесний Батько дуже любить тебе. Ти жив(ла) з Ним на небесах до того, як прийти на землю. Саме тому ми називаємо Його Небесним Батьком. Він хоче, аби ти був(ла) щасливим(ою) і одного дня повернувся(лася) до Нього. Звідки ти знаєш, що Небесний Батько любить тебе?



хлопчик

Свідчення Евеліни про храм

Міке Барбоса і Марісса Віддісон

Грунтується на справжніх подіях



Евелін подобалося ходити до Початкового товариства. Вона завжди піднімала руку, щоб промовити молитву. Також вона любила допомагати своїм учителям.



Але сьогодні Евелін вперше виступала. Коли вона вийшла й стала перед класом, у неї аж скрутило живіт. Потім її серце забилося частіше. Тук-тук. Тук-тук. Тук-тук.



“Привіт!—сказала Евелін, коли вийшла перед класом.—Мене звати Евелін. Моя сім’я нещодавно була в храмі, щоб ми могли бути разом навечно”.



Евелін розповіла дітям Початкового товариства про те, що вона була вдягнена у білу сукню. Сам храм також був дуже білим. Вона сказала, що разом з сестрою була навечно запечатана зі своїми батьками.



“Я знаю, що Небесний Батько любить нас,—сказала Евеліна.—Він дозволяє нам піти до храму, щоб бути з нашими сім'ями разом навечно”.

Евелін повернулася на своє місце. Вона почувалася щасливою. Вона відчувала, як крізь її тіло сяяло тепле світло. Евелін була щаслива, що побувала в храмі. ■

Свідчення про храм

Евелін говорила про запечатування в храмі зі своєю сім'єю. Перевір, чи вдасться тобі знайти в кімнаті Евелін дещо з того, про що вона говорила під час свого виступу в Початковому товаристві. Чи можеш ти також знайти інші сховані речі?



ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

Допомогти молоді стати вмілими в навчанні і могутніми вчителями

Майкл Барбер

Розробник навчального плану, Відділ священства

У новому навчальному плані для молоді: За Мною йдіть: Навчальні матеріали для молоді, наголошується на чотирьох способах, як батьки, вчителі і провідники можуть ефективно допомагати молоді повернутися до євангелії.

З розповіді в Писаннях про юні роки Ісуса Христа ми дізнаємося, що у 12 років Спасителя знайшли “в храмі, і Він сидів серед учителів, і вони слухали Його і ставили Йому запитання.

Усі ж, хто слухав Його, дивувалися розумові та Його відповідям” (Переклад Джозефа Сміта, Лука 2:46–47 [в Лука 2:46, виноска с в Біблії у перекладі Короля Джеймса, видання СОД]).

Спаситель змолоду активно навчався євангелії і навчав їй. У храмі Спаситель навчав принципам євангелії тих, кого вважали набагато освіченими й досвідченими, ніж Він. Однак Він розумів, що вивчення й навчання євангелії—це робота, яка “належить [Його] Отцеві” (Лука 2:49), і що лежить в основі Його божественної місії на землі.

Безперечно, Ісус Христос мав виняткові здібності у вивченні

й навчанні євангелії навіть у своєму молодому віці; однак Його вміння розуміти вчення і викладати їх зростали. В Писаннях



ХРИСТОС В ЄРУСАЛІМІ, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕДІН © ІРІ

Духовна підготовка—навчання, молитва і піст—допомагають відчувати вплив Духа, як учителю, так і учню.

сказано, що Він “продовжував від благодаті до благодаті, доки не отримав повноту” (УЗ 93:13). Якщо молодь сьогодні постійно буде намагатися жити за тим, що, як вони знають, є істинним, вони також можуть стати істинно наверненими до Спасителя і Його євангелії і набувати мудрості

“рядок за рядком, приписання за приписанням” (2 Нефій 28:30).

У путівнику до нових матеріалів навчального плану для молоді Перше Президентство сказало: “Вас покликано Господом допомогти молоді стати наверненими до євангелії”¹. Коли ми будемо досліджувати і наслідувати служіння Спасителя, то зможемо ефективно підтримати нашу



молодь на їхньому шляху навчання, викладання євангелії Ісуса Христа і життя згідно з нею. Подібно до Спасителя ми можемо готуватися духовно, задовольняти потреби нашої молоді, заохочувати їх знаходити істини євангелії і сприяти їхньому наверненню, коли вони діятимуть з вірою.

Готуйтеся духовно

До початку Свого смертного служіння Спаситель підготувався духовно завдяки старанному навчанню, молитві і посту. Він був “поведений Духом у пустиню, щоб бути з Богом” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 4:1–2 [в Матвій 4:1, виноска *b* в Біблії у перекладі Короля Джеймса, видання СОД]). В кінці Свого посту Спаситель стикнувся з кількома спокусами супротивника. Вивчення Писань у минулому допомогло Ісусу протиставити кожній спокусі уривки з Писань (див. Матвій 4:3–10). Духовна підготовка допомогла Йому не тільки успішно долати спокусу протягом усього Свого життя, але й могутньо навчати євангелії під час Свого служіння.

Щоб навчати молодь, потрібна краща підготовка, ніж швидкий перегляд тем, вказаних у посібнику, до початку викладання. Господь заповідав: “Не прагни проголосувати Мое слово, але спочатку прагни отримати Мое слово” (УЗ 11:21). Ми готуємося духовно, коли з молитвою вивчаємо Писання і слова живих пророків, щоб засвоїти істинне вчення. Коли ми так готуємося, Святий Дух підтверджує істину вчення і допомагає нам пригадати випадки з життя, що стосуються застосування цього вчення, про які ми можемо розповісти.

Навчаючи молодих жінок про важливість особистого одкровення, Естефані Мелеро з міста Ліма, Перу,

з колу Сурко, отримала натхнення розповісти про те, як вона намагалася отримати свідчення в 14 років. Вона свідчила молодим жінкам, що, палко молячись про пізнання істинності євангелії, у серці вона відчула наче шепіт слів, які вона ніколи не забуде: “Ти знаєш, що це істина, Естефані. Ти завжди це знала”.

Коли ми досліджуємо вчення, які викладаємо і живемо за ними,

Зосередьтеся на потребах

Спілкуючись з молодим багатим начальником, Спаситель показав, що розуміє потреби тих, кого навчав. Начальник почав із запитання: “Що робити мені, щоб впадувати вічне життя?” Після того, як Спаситель сказав про важливість дотримання заповідей, молодий начальник відповів: “[Усі заповіді] я виконав від юнацтва свого”.



Молодь зміцнює одне одного, коли ділиться своїм досвідом з життя за євангелією.

ми стаємо більше ніж вчителі—ми стаємо свідками істини.

Питання для обдумування:
В яких ще уривках з Писань показано, як Спаситель готувався до навчання? Як ваші намагання підготуватися до навчання сприяли ефективності викладання вашого послання?

Розуміючи, що серцю начальника все ще бракує “одного”, Ісус запропонував цьому чоловіку продати все, що він має, роздати вбогим і йти вслід за Ним. (Див. Лука 18:18–23). Коли ми молимося, щоб отримати одкровення і починаємо розуміти, що цікавить молодь, їхні сподівання й бажання, ми—подібно

до Спасителя—будемо знати, як їх навчати і запрошувати жити за євангелією так, щоб вона стала важливою частиною їхнього життя.

Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав, що наші “молоді люди зроста[ють] на території ворога”². Ми, як батьки і вчителі, повинні розуміти труднощі, з якими стикається наша молодь. Кевін Тутай, учитель Недільної школи для молоді з колу Коламбайн, шт. Колорадо, сказав: “Про випробування,

з якими стикається молодь, неможливо навчати з посібника. Саме особисте одкровення, яке ми отримуємо, як учителі, допомагає нам іти й готувати нашу молодь до щоденних битв із Сатаною. Я зрозумів, що ви не можете просто прийти в неділю з посібником і викласти урок”.

Щоб допомагати молоді вивчати євангелію і жити за нею, потрібні спільні зусилля батьків, провідників, порадишників і вчителів. Коли ми прагнемо натхнення від Святого

Батьки мають першочерговий обов’язок допомагати своїм дітям виявляти істини євангелії, а кожна молода жінка і кожен молодий чоловік мають особисту відповідальність стати більш повно наверненими. Провідники і вчителі молоді мають підтримувати ці зусилля.



Духа, ми можемо ефективно викладати вчення, завдяки якому молодь підготується протистояти спокусам і випробуванням, з якими стикається.

Питання для обдумування:
Чим сьогоднішній світ відрізняється від того, яким він був у вашій юності? З якими випробуваннями, як ви бачите, стикається молодь? Які вчення євангелії, якщо їх зрозуміти, допоможуть їм успішно справлятися з випробуваннями?

Запрошуйте молодь виявляти істини євангелії

Спаситель навчав Своїх учнів так, щоб заохочувати їх виявляти істину і здобувати особисті свідчення. Навчаючи нефійців, Він сказав:

“Я відчуваю, що ви слабкі, що ви не можете зрозуміти всіх Моїх слів, які Мені було наказано Батьком сказати вам у цей час.

“Отже, ідіть до своїх домівок, і подумайте над тим, що Я сказав, і просіть у Батька в Моє ім’я, щоб ви могли зрозуміти і підготувати свій розум до завтра, і Я прийду до вас знову” (3 Нефій 17:2–3).

Навчання, подібне до Христового—це більше, ніж просто передача інформації. Це також скерування молоді у самостійному розумінні вчень. Хоча ми, можливо, матимемо спокусу викласти їм урок з євангелії у вигляді лекції, але ми будемо більш ефективними, коли допомагатимемо їм самостійно знаходити відповіді, здобувати особисті свідчення і навчати їх тому, як знаходити відповіді на власні запитання, коли вони у них виникатимуть. Як наголошується в новому навчальному плані для молоді, *За Мною йдіть: Навчальні*

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРИСТИНИ СМІГ

матеріали для молоді, ми також можемо запрошувати їх ділитися їхнім досвідом з життя за євангелією і свідчити своїм одноліткам про те, що, як вони знають, є істинним.

Старійшина Кім Б. Кларк, територіальний сімдесятник і президент УБЯ–Айдахо, недавно розповів історію про кворум дияконів, порадник якого обговорював з ними молитву. Раптом руку підняв президент кворуму дияконів і сказав: “Я хотів би поставити кворуму запитання. Хто з вас погодиться взяти на себе зобов’язання щодня молитися вранці і ввечері протягом цього тижня?” Всі члени кворуму підняли руку, окрім одного молодого чоловіка, який не був упевнений, що зможе дотриматися цього зобов’язання. Порадник тихенько сидів і дивився, як члени кворуму навчали свого ровесника і свідчили йому про молитву, допомагаючи здобути впевненість і прийняти зобов’язання.

Питання для обдумування:
Як, за вашими спостереженнями, вчителі заохочують членів класу брати активну участь в навчанні? Як ви можете допомогти молоді, з якою ви працюєте, розвинути звички з вивчення євангелії? Які ще існують способи залучити молодь до вивчення євангелії, крім обговорення?

Сприяйте наверненню

Навернення—це процес, який триває все життя і включає в себе навчання і щоденне життя за євангелією. Навернення—це більше, ніж знання євангелії, воно вимагає від нас *вчинків і зміни*³. Після того, як Спаситель розповів своїм учням про співчуття доброго самарянина, Він наказав: “Іди,—і роби так і ти!”

(Лука 10:37). Він заохотив їх бути не тільки слухачами слова, але й діяти з вірою відповідно до Його вчень.

Нам слід заохочувати молодь старанно жити за євангелією, оскільки навернення, зазвичай, не відбувається за один урок. Найкращі умови для навернення виникають тоді, коли молодь розуміє істинне вчення і формує звички вивчати євангелію і жити праведно, як ми і заохочуємо їх робити у навчальному плані *За Мною йдіть*.

Кріста Вернік, президент Товариства молодих жінок у колі Арапагое, шт. Колорадо, сказала: “Сьогодні молодь зазнає шалених атак у вигляді випробувань, про які я навіть не чула, поки не досягла значно старшого віку. Я зміцнила своє свідчення найбільшою мірою, коли переїхала, щоб жити сама і могла працювати над тим, чого я навчилася під час уроків у Товаристві молодих жінок, і застосовувати це. Якщо ми даватимемо молоді завдання і можливості виявляти їхню віру, це допоможе їм зміцнювати фундамент їхнього свідчення у значно молодшому віці”.

Мета навернення полягає не лише у тому, щоб ми вивчали євангелію, але й у тому, щоб ми змінилися, завдяки тому, що вивчили. Нам потрібно допомогти нашій молоді зрозуміти, що могутня зміна (див. Алма 5:14) їхнього серця може не статися раптово, а відбуватиметься поступово, завдяки постійному розвитку звичок навчатися, завжди молитися і дотримуватися заповідей. Коли вони робитимуть це, то помітять, що їхні бажання, ставлення та вчинки

змінюватимуться і збагатимуться з волею Небесного Батька.

Питання для обдумування:
Яку роль відігравали ваші зусилля навчатися і жити за євангелією у вашому особистому наверненні? Як ви були зміцнені батьками та вчителями і провідниками Церкви?

Підтримка нашої молоді

Навчальний план *За Мною йдіть* є лише одним із засобів підтримки молоді. Крім особистої відповідальності, яку має кожна молода людина, стати більш повно наверненою, “батьки мають першочерговий обов’язок допомагати своїм дітям пізнати Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа”⁴. Ми, хто працює з молоддю, спроможні підтримувати батьків і наслідувати приклад Спасителя, коли готуємося духовно, зосереджуємося на потребах молоді, запрошуємо їх виявляти істини євангелії і даємо їм можливість діяти з вірою і ставати наверненими. Коли ми прагнемо наслідувати Ісуса Христа, то стаємо кращими учнями і вчителями та допомагаємо майбутнім провідникам наших громад і нашої Церкви стати могутніми учнями і вчителями. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Навчати євангелії, як навчав Спаситель* (путівник до *За Мною йдіть: Навчальні матеріали для молоді*, 2012), с. 2.
2. Бойд К. Пекер, “Порада молодим”, *Ліягона та Ensign*, лист. 2011, с. 16.
3. Див. Даллін Х. Оукс, “Заклик перемінитися”, *Ліягона*, січ. 2001, с. 40; *Ensign*, лист. 2000, с. 33.
4. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), пункт 1.4.1.

Щоб знайти докладнішу інформацію щодо нового навчального плану для молоді, зайдіть на сайті lds.org/youth/learn.

Церква вводить новий навчальний план для молоді на 2013 р.

Починаючи з цього місяця, вчителі і провідники по всій Церкві повністю перейдуть на новий навчальний план для молоді: *За Мною йдуть: Навчальні матеріали для молоді*, про який було вперше оголошено у вересневому листі Першого Президентства.

На сайті lds.org/youth/learn вчителі і провідники Товариства молодих жінок, Ааронового священства і Недільної школи зможуть знайти уроки 23 мовами. Всі уроки можна роздрукувати. Ті, хто не має доступу до Інтернету, мають зв'язатися зі своїм місцевим провідником священства, щоб дізнатися, яким чином навчальний план *За Мною йдуть* буде застосовуватися в їхній території.

“Новий навчальний план об'єднує вивчення основних вчень євангелії, а також принципів навчання за методом Спасителя,—говориться в листі Першого Президентства.—Ми

певнені, що [він] благословить молодь в їхніх зусиллях повністю повернутися до євангелії Ісуса Христа”.

У навчальному плані *За Мною йдуть* за кожним місяцем року закріплена доктринальна тема і під час усіх уроків Недільної школи, Товариства молодих жінок і Ааронового священства буде вивчатися певна тема того місяця.

Кожен урок складається з чотирьох розділів: духовна підготовка вчителів, ідеї для представлення теми, певні ідеї щодо заходів, і розділ, в якому молодь запрошують діяти. Вчителів просять шукати натхнення у виборі уроків і адаптуванні їх до потреб їхніх студентів.

На веб-сайті також містяться корисні відеосюжети, в яких пояснюється, як застосовувати новий навчальний план, ідеї щодо підготовки, які включають в себе навчальні заходи, і новий путівник *Навчати євангелії, як навчав Спаситель*. ■

ФОТОГРАФІЯ Т. ДЖ. ТОМАСА



Беручи участь у всеафриканському проекті Руки допомоги мормонів, члени Церкви виконали важливе служіння, зав'язали дружні стосунки з людьми інших віросповідань, допомогли іншим людям більше дізнатися про Церкву і зміцнили свої свідчення про милосердя.

Шостий Щорічний всеафриканський захід служіння

У суботу, 18 серпня 2012 року, можна було побачити тисячі святих в кількох країнах Африки, які зібралися в своїх громадах, щоб взяти участь у шостому Щорічному всеафриканському заході Руки допомоги мормонів.

“Приходи й філії разом вийшли на вулицю, щоб виконати важливе служіння,—написав у своєму електронному листі старійшина С. Террі Вернер, місіонер, який відповідає за зв'язки з громадськістю.—Вони знайшли партнерів; вони вибрали проекти, які були дійсно важливими, незважаючи на те, що були важкими. Вони вийшли у великій кількості з палким бажанням допомогти, і завдяки їхнім зусиллям у Церкві дійсно з'явилися друзі”.

Старійшина Адезіна Дж. Олукамні, директор зі зв'язків з громадськістю Західноафриканської території, сказав про цей день служіння: “Це найлегший спосіб відгукнутися на заклик пророка виявляти доброту до наших ближніх, задовольняти їхні потреби, давати, а не брати. Це найлегший спосіб проповідувати євангелію—своїм прикладом”.

Сайт Mormon.org зараз перекладено 20 мовами

Сайт Mormon.org зараз доступний такими мовами: вірменською, себуано, китайською, голандською, англійською, французькою, німецькою, індонезійською, італійською, японською, корейською, латвійською, польською, португальською, російською, іспанською, шведською, тагальською, тайською та українською.

Люди заохочуються створювати особисті профілі на сайті Mormon.org в розділі тієї мови, якій вони віддають перевагу, і ділитися ними з іншими.



Істинна дія благодаті

Мене глибоко вразили дві статті у квітневому випуску Ліягони за 2012 рік: стаття старійшини Девіда А. Беднара “Спокута й подорож земним життям” (с. 12) і стаття Крістен Ніколь Кардон “Дивовижна благодать” (с. 10). Я знайшов усі відповіді на свої запитання стосовно того, як насправді діє благодать у нашому смертному житті і в нашому прагненні здобути вічне життя. Я вдячний за ці статті. Вони великою мірою збільшили моє розуміння і я знову й знову розмірковую про них.

Еммануель Аду-Джіамфі, Гана

Поправка

У січневому посланні Першого Президентства за 2012 р.: “Жити насиченим життям”, ми забули включити цитату Мері Ен Редмахер. Ця цитата мала бути на с. 5 Ліягони. Цитата пані Редмахер в оригіналі звучить так: “Іноді мужність виявляється, як тихі слова у кінці дня: “Завтра я спробую знову”. Вона міститься серед інших публікацій пані Редмахер у *Courage Doesn't Always Roar* (2009 р.). Ми перепрошуємо за недогляд.

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Ось кілька прикладів:



“У пошуках мудрості”, с. 20: Обговоріть і порівняйте мудрість світу й мудрість Бога. Ви можете прочитати 2 Нефій 9:28–29 і згадати ситуації, коли мудрість світу відрізнялася від мудрості, про яку говориться в євангелії. Вирішіть, який шлях ви оберете в кожній ситуації.

“Тема спільних заходів на 2013 рік”, с. 50: прочитайте статті Елейн Ш. Дальтон і Девіда Л. Бека про тему спільних заходів на 2013 рік. Організуйте “мозкову атаку”, запитуючи кожного члена сім’ї, що він або вона може робити, щоб зробити дім святим місцем. Ви можете виставити вдома ілюстрацію храму і поставити ціль відвідати храм усією сім’єю.

“Продовжуй займатися”, с. 56: Організуйте шоу сімейних талантів.

Запропонуйте кожному члену сім’ї підготуватися до того, щоб продемонструвати свою навичку або талант. Після цього прочитайте статтю “Продовжуй займатися” і обговоріть, як практика і застосування талантів можуть благословити людей навколо нас.

“Свідчення Евеліни про храм”, с. 70: Організуйте ігру з пошуку предметів під назвою “сімейне свідчення”. Розкладіть по всій кімнаті ілюстрації і попросіть членів сім’ї збирати те, у що вони вірять (наприклад: фотографії вашої сім’ї, зображення храму, Президента Томаса С. Монсона, хрищення, бланка “Десятина та інші пожертвування” та молоді, яка носить скромний одяг). Завершіть обговоренням, чому ви вірите в те, що представлено в кожному зображенні.

Уроки у темряві

Одного жовтневого дня, наша дочка Джулія, якій часто не сидиться на місці під час домашнього сімейного вечора, сказала: “Ми ніколи не проводили домашній сімейний вечір у темряві. Давайте проведемо, будь ласка?” Нам стало цікаво, як і чому ми могли навчати її у темряві.

Ми вимкнули світло і нас огорнула непроглядна темрява. Тоді мій чоловік відкрив свій мобільний телефон і почав навчати про Світло Христа. Він продемонстрував те, як Світло Христа може вивести нас із темряви і вести нас, як сім’ю, до Нього. Світло з телефону було не дуже яскравим, але дозволяло нам бачити.

Коли підсвітка телефону періодично автоматично вимикалась, ми могли продемонструвати нашій дочці, яким би було наше життя без Спасителя Ісуса Христа. Дух відчувався дуже сильно і наша дочка сиділа у повному благоговінні. Навіть зараз вона пам’ятає наш улюблений сімейний вечір і викладене послання.

Валкірія Ліма дос Сантос, Бразилія

УРОК ПРО “П’ЯТЬ ХВИЛИН”

Крістофер Джеймс Сміт

Наприкінці мого останнього року в університеті я мав бути присутнім на церемонії вручення дипломів, де всі нові випускники, одягнені в традиційні берети і мантиї, одержували дипломи від високопоставлених гостей. Я з нетерпінням чекав цього моменту святкування після чотирьох важких років навчання. Вранці у день церемонії я одержав лист з університету, але у мене не було часу його відкрити.

Церемонія починалася о 13:30, і я спланував зробити портретну фотографію до її початку. На жаль, у фотографа була черга, і я спостерігав за тим, як стрілки годинника усе більше наближалися до початку церемонії. Але я вже так довго простояв у черзі, що був рішуче налаштований зробити фотографію. Нарешті, закінчивши фотографуватися за 10 хвилин до початку церемонії, я забіг до вестибюля.

Однак, коли я підійшов до залу, двері були зачинені і біля них стояли охоронці. Я попросився увійти, але охоронці відмовили мені, сказавши, що я мав прийти на 15 хвилин раніше, щоб зайняти своє місце. Я вперше чув про цю вимогу, тож запротестував. Але охоронці не зрушили з місця. Я працював чотири роки, щоб одержати цей диплом, і тепер я не міг цього зробити під час церемонії нагородження. Я мав сидіти на балконі з усіма гостями.

Коли я повернувся додому і відкрив лист, який одержав того ранку, то прочитав чітку вказівку зайняти своє місце принаймні за 15 хвилин до початку або мені не дозволять увійти. Я відчув себе однією



*Я запізнився
зайняти своє
місце лише на
п'ять хвилин.
Звичайно ж,
ці хвилини не
завадять мені
бути присут-
нім на моєму
випуску.*

з нерозумних дів з притчі Спасителя:

“І як [нерозумні діви] купувати пішли, то прибув молодий; і готові ввійшли на весілля з ним,—і замкнені двері були.

А потім прийшла й решта дів і казала: “Пане, пане,—відчини нам!”

Він же у відповідь їм проказав: “По-правді кажу вам,—не знаю я вас!” (Матвій 25:10–12).

Хоча не потрапити на важливе святкування може здаватися і серйозним наслідком незначної, на перший погляд, помилки, та все ж я зрозумів, що те ж саме стосується вибору і наслідків. Коли я піднімаю з землі один кінець палиці, то також піднімаю і другий. Так само і з будь-яким вибором: я вибираю не лише дію, а і пов'язаний з нею наслідок—яким би непередбачуваним він не був.

Саме Сатана хоче, щоб ми концентрували увагу на виборі, не думаючи про наслідки. Він часто робить це, спокушаючи нас зосереджуватися на фізичних бажаннях, “бажаннях плоті” (2 Нефій 2:29) та миттєвому задоволенні.

З іншого боку, наш Небесний Батько бажає, аби ми зосереджувалися на щасті і вічних благословеннях. Він очікує, що під час прийняття рішень ми будемо зважати на наслідки і що вони будуть частково скеровувати наш вибір: “Вони вільні вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть” (2 Нефій 2:27).

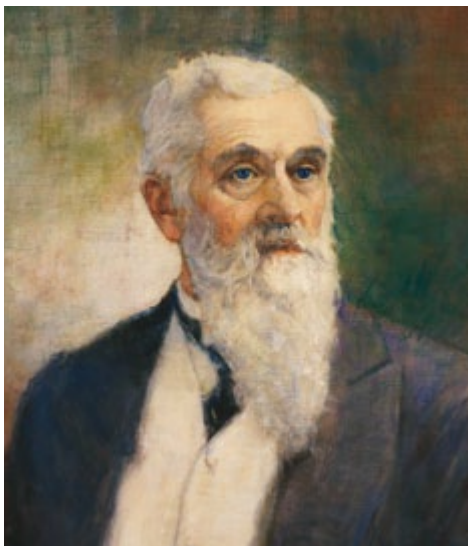
Хоч у мене немає почуття вдячності за те, що я пропустив офіційне вручення диплома, але я вдячний за те, чого цей досвід навчив мене у вічному сенсі—я ніколи не хочу зробити вибір, який не дозволить мені увійти в присутність Нареченого. Замість того, щоб побачити, як переді мною зачиняють двері зі словами: “Не знаю Я вас!”, я намагаюся робити такий вибір, який дозволить мені почути, як Він скаже: “Увійди до радощів пана свого!” (Матвій 25:21). ■



ІЛЮСТРАЦІЯ Р. Т. БАРЕТА

ДЖОЗЕФ СМІТ

Джозефу Сміту було 14 років, коли він **молився**, щоб дізнатися, яка церква була істинною. Йому явилися Небесний Батько та Ісус Христос, і він дізнався, що жодна з церков на землі не мала усієї істини. Джозеф Сміт допоміг відновити істинну евангелію Ісуса Христа і став першим пророком останніх днів. Серед його завдань було перекласти Книгу Мормона з **золотих пластин** та керувати святими у побудові першого в цьому розподілі храму—**Кертлендського**.



Після зустрічі з Президентом Сноу священнослужитель іншої церкви написав: “Його обличчя виражало повний спокій, а в його присутності відчувалось благословення миру. Спокійні глибини його очей були не тільки “домом тихої молитви”, але й житлом духовної сили. ... Абсолютно незнайоме мені почуття підкралося до мене— я “стояв на святій землі”. Див. “Мариновані огірки, ріпка і свідчення: надихаючий приклад життя і вчення Лоренцо Сноу”, с. 12.